

ברוך הגבור
 אם יתמהמה חכה לו
 מי שאמר לצדודתינו די
 תמחה את זכר עמלק
 מה שהיה הוא שיהיה
 בראש השנה יכתבון
 מי כעמר ישראל בור אחד
 וברנו של עולם חלום חלמת הארץ
 גם תחנה עלי מחנה
 שהחיינו דקימנו והביענו לישראל
 הא שלמא דבא

שם שאני רוקד כנגדך
 מה נאמר ומה נספר לפניך
 רוקד שם ישראל נגד החת
 עשה תורתך קבע אמר אני
 ששלא עשנו כגויי הארצות
 ונג בנג בנג בנג
 בתי מיר ודעלין בענטש
 המבדיל ביק קודש לחול
 ירון - שמע ישראל
 משיח משיח משיח נא
 כרני נא וחקני אומרים
 אשמעתי שהיר ושללילה לא
 אפס זולתו
 מלבדך אנחנו עמך
 עמך עוד

נחמדו' לה' בזה

הנה משה וכל בני ישראל

בעזה שיי"ת

קונטרס

כ"י דבר ה' בזה

ביאור המקורות וההשפעות
של המוסיקה החילונית
של אלילי הזמר "החרדים"

הועד לנגינה יהודית

בני ברק

הועד לנגינה יהודית

- עצות והדרכות בכל עניני הנגינה בציבור החרדי
- עצות לבעלי שמחה לעשיית חתונה כשרה
- רשימת תזמורות ונגנים כשרים לשמחות
- עצות כיצד לערוך הכנסת ס"ת ושמחת בית השואבה כראוי
- הפצת חומר הסברה בנושא המוסיקה בציבור החרדי
- אפשרות לפיקוח על הנגינה בשמחות
- אפשרות להגביל את עוצמת הקול בשמחות
- הרצאות בישיבות וסמינרים
- בהמלצת גדולי הדור שליט"א

טלפון: 03-6191973

מותר לצלם ולהעתיק את הקונטרס
לצורך זיכוי הרבים

המעונין לעזור בהפצת הקונטרס
נא להתקשר למחבר במספר הנ"ל

* * *

אפשר להשיג את הקונטרס הזה **באנגלית**
וגם את הספר **"דור שבן דוד בא"** מהמחבר:

אפרים לופט

רחוב הרב טולידנו 6, בני ברק
טלפון: 03-6191973, 054-8460068

לזכר עולם יהיה צדיק

עטרת ישראל

מוהר"ר יעקב זצוקללה"ה

בן הרה"ח דוד יצחק ע"ה לייזער

כ"ק אדמו"ר מפשעווארסק – אנטווערפן יע"א

נלב"ע ז"ך במרחשון שנת תשנ"ט

לעילוי נשמת

הרבני הנגיד הנכבד

מוהר"ר פרץ בן מוהר"ר שמואל נטע ע"ה גראס

מטאראנטא יע"א – יליד סאטמאר יע"א

נפטר ביום כ"ב בטבת תשנ"ז

וזוגתו, האשה החשובה

מרת יענטא בת מוהר"ר אשר ע"ה גראס

נפטרה ביום י"א בניסן תשס"ד

***

ולע"נ הרבני הנגיד הנכבד

מוהר"ר משה שמואל

בן מוהר"ר יהודה ע"ה פישער

נפטר ביום ט"ז באדר תשס"ד

ת.ג.צ.ב.ה.

YESHIVAT "TUSHIA"
TIFRACH
D. N. HANEGEV

ישיבת "תושיה"
תפרח
ד.נ. הנגב

ב"ה יום ניסן בל"ט ה'

אשר ידענו כי צורך דרבי (ב"ה) באמונה
הרב אפרים לופט שליט"א

הימים והדברים האלה הם!

הענין של אמונה ידוע כנראה הימים האלה יאמר אולי כענין
של אמונה אמונה יאמר בני האלה נ"י, אלה האמונה האמונה
שכבר בו בואה אמונה של ל"ה (כ"ה), כענין, כענין, וכענין.
הי"ש האמונה אמונה עם כענין אמונה אמונה אמונה אמונה.

אשר אולי כענין, מן האמונה אמונה אמונה אמונה אמונה.
אשר אמונה מן האמונה אמונה אמונה אמונה אמונה.
אשר אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה.
אשר אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה.

י"ה ב' אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה.
אשר אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה.

היום ב"ה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה אמונה.

א. ב. ג. ד. ה. ו. ז. ח. ט. י. י"א. י"ב. י"ג. י"ד. י"ה.

ב"ה ניסן התשס"ה

למען"כ ידידנו העוסק בצרכי צבור באמונה
הרב אפרים לופט שליט"א
החיים והברכה למשמרת שלום.

הנני בזה לחזק ידיו בפעליו הרבים לשמירת טוהר עולם הנגינה של שלומי אמוני
ישראל בני הישיבות נ"י, אשר לדאבוננו לאחרונה נפרצו בו רוחות עושים של ילדי
נכרים, בנוסה, בקצב, ובעדינות ברגש המיוחדת לנגוני עם הבחירה, ואשרי חלקו אם
פועל ה' יעלה בידו.

והנה עולם הנגינה, מן העולמות היותר עליונים יחשב בדברי קדמוננו,
ושירת הלויים מן העבודות המיוחדות שבמקדש, אך זכובי מות יבאישו שמן רוקה,
וכל המקודש מחברו, עומד ביתר סיכון של עוותים ופגמים עליונים, ורב חלקם של
העומדים בפרץ.

יתן ה' שנזכה במהרה להיות מתוקנים בכל עניננו, ובתוכם גם רגשת
הנפש של מנגינת ישראל היונקים משירת וזמרת עליונים אכ"ר,

ברוב הוקרה ובברכת חג כשר ושמוח
אביעזר פילין

שמואל יעקב בורנשטיין
ראש ישיבת "קרית מלך" בני ברק
פניה"ק ירושלים תובכ"א

בס"ד ניסן תשס"ה

בלב כואב ודואב הנני פונה בזה – כיהודה ועוד לקרא לקריאת ראשי ורבני ורמ"י הישיבות הק' – לבני התורה להתרחק מהמוסיקה הקלוקלת והפראית אשר נכנסה לדאבון כל לב בקהל בני התורה.

הנה בעוה"ר התהותה בשנים האחרונות מספחת ממארת של הזמרים אשר מחדש מקרוב באו ומכנים עצמם חרדים ודתיים והלבישו על התיבות המקודשות זמרה ושמחה אל גיל כעמים, את המוסיקה הטמאה והפראית של אומות העולם, בלי שום טעם וריח יהודי, ואף משנים ניגונים שיסודם בקדש ומכניסים בהם מרוח זומאת העמים והרחוקים. ולבושתנו וחרפתנו מצאו מסילות וחקן וטוב טעם אצל חלק גדול בבני התורה, הנהנים לשיר השירים האלו בעתות שמחה ובליווי כלי זמר המתאימים לרחוקים מתורה ובזוי כל קודש ר"ל, והלב שותת דם לנוכה התפשטות המהלה הממארת הזו המביאה לידי ביטוי ריקנות ופריקת עול הרחוקה תכלית הרחק ממה שבן תורה צריך לייצג ולבטאות ולהביע. ובודאי זו היא עצת היצר לקחת את המצוה לשמח חתן וכלה ולזמר לכבוד השי"ת בשבתות ובמועדים לשמש כלי להפקרות וזומאה ושמחה אל גיל כעמים. על כן פונה גם אני כיהודה ועוד לקרא אל קהל בני התורה יחיו הסירו את הפגע רע ונגע הצרעת הזה מקרבכם, אחזו בעתות שמחה בזמנים אשר מצווים אנו על השמחה בניגונים היהודים המהורים מקדמת דנא, בלא שינויים ועיבודים מזמורת זר ואש זרה. ואלה שמתחברים ברוח מסורת ישראל סבא המביאים לידי ביטוי את הדבקות בתורה ובעבודתו ויראתו ואהבתו ית', אשר ההבדל בינם ובין המוסיקה הטמאה הוא כתבדל בין יום ולילה ובין מזרח למערב. בל יראה ובל ימצא בשמחת בני תורה הניגונים המופקרים האלה אשר אינם נטהרים מחמת תיבות הקדש המתלכשים עליהם, אדרבה אין לך ביוזי הקדש יותר מזה. וגם לרבות להזהר מאוד בריקודים שיהיו כפי מסורת עם קדושים, ולא לערבב ח"ו ריקודים שמקורם בזומאת העמים והרחוקים ההופכים ח"ו את השמחה לתוגה ר"ל. ותחזקנה ידיהם של העוסקים לשם שמים לביעור הפגע הזה ממחנה בני התורה. וראוי להוסיף כי באמת בן תורה צריך להתרחק מבילוי הזמן בשמיעת מוסיקה אף כשרה, הן מפאת ביטול תורה והן מחמת האיסור משום האכל והצער על החורבן, וכל הדברים מכוונים לעתות שמחה כאמור.

הכ"ה ד'תשס"ה ו'ניסן' ט' יצירה ה' י"א
 ממוציא מצרה חזו י"ח חצמנו קצמ אל

שמואל יעקב בורנשטיין
 פניה"ק ירושלים תובכ"א

מכתב תודה

מהגה"צ הרב אהרן צבי רומפלער שליט"א

בס"ד

בחדש שמרבוין בו בשמחה של מצוה
וקדושה למחות זכר עמלק תשס"ה לפ"ק

אודה לקל, ותשואות חן חן למע"כ על הקונטרס שקבלתי שהוא משמח לב מבקשי ה' ומשמשים זיכו אותו להתגדר בענין חשוב זה אשר כואב נורא למשכילים אשר יבינו שענין זה הוא א' מהסיבות הגדולות שגרמו להתדרדרות הכללית הנוראה ששוררת כהיום לדאבוננו אצל צעירי הצאן קדשים בכל הענינים, והענין נעלם מעיני הקהל להבין.

ובכדי שלא יהיה לבעל דין מקום למעון מה מעם יש בזה לעורר על דברים כאלו בעת שישנם כהיום כ"כ הרבה פירצות נוראות בדברים חמורים ביותר ה' ישמרנו, על כן נתפוס לדוגמה משל הדומה לזה, כגון מי שיש לו סדק בפתח ביתו אשר על ידו מצליחים גנבים לפרוץ לתוך ביתו וגונבים כל רכושו והרי הוא צועק לעזרה ומגיים אנשים שיעזרו לו למצוא הגנבים כדי לאסרם בבית סוהר אבל תוחלתו נכזבה כי אין סוף למספר הגנבים ורוצחים ואחרי שיתפסו חבורה א' מהם מופיעים תמיד חדשים עד שנלאו למצוא מזור לשברו, ובא אדם א' פשוט ותמים ומציע לו לסתום את הסדק שבדלתו אבל הבעה"ב שהוא טרוד עתה בדאגה יותר גדולה וחשובה בעיניו דוחה אותו ואומר לו אל תבלבל את ראשי עתה בדברים קטנים כאלו בזמן שקם לי בדרכה מיניה, והלה מנסה להסביר לו כי בזה יחשוך כל הצרה אבל לא נכנסים דברי התמים הזה באזניו כלל ומסתכל עליו כאדם משתולל וחסר דיעה וזורק אותו מביתו שלא יבלבל אותו עתה בזמן כזה.

וכן הוא המצב כהיום בעני"ז כמו שמעיד ע"ז הנביא במש"כ וסר מרע משתולל וגו' ופרשוהו חז"ל (סנהדרין צו) **שבקבתא דמשיחא יהיה המצב כך שכל הסר מרע ישתולל בעיני הבריות שיסתכלו עליו בזלזול וכמשנתגע ופרשי" שם וז"ל "כל העולם" אומרין עליו שומה הוא ע"ש, וע"פ פשוטו קשה להתקבל על הדעת שיהיה מצב כזה שמי שיסמור את התורה"ק כפשוטו יסתכלו עליו כמשוגע, אלא כנראה הפירוש הוא בדברים כאלו שנראים בעיני ההמון רק כמו סדקים קטנים אבל באמת המה גורמים אסון גדול ואין איש שם על לב כי נאבד מהדור הזה חוש הריח בקדושה להרגיש דברים עדינים ברוחניות וזה**

מה שהודיענו הז"ל שתהיה עניות הדעת הרוחנית בדור עקבתא דמשיחא, ובדרך זה יש להבין גם מש"כ בסוף דניאל שיהיה המצב בעקבתא דמשיחא שירשיעו רבים ורק המשכילים יבינו, וצריך ביאור למה לא יבינו שאר התמימים היראים את דבר ה' ולמה דוקא המשכילים המעמיקים, אך הוא הדבר אשר דברנו שיש דברים שאינם מובנים בהשקפה היצונית ושמחית.

ועל זה י"ל מרמזת לנו התוה"ק במש"כ בפ' התוכחה (דברים כה, סא) גם כל חלי וכל מכה אשר לא כתוב בספר התורה הזאת וגו' שלכאורה צ"כ מה הכונה שהתורה מאיימת עלינו בדבר שלא נדע מה הוא. אך י"ל שכונת התורה להודיע לנו שיהיו מכות כאלו ברוחניות בירידת הדור אשר יהיו נגרמים ע"י דברים שלא כתובים בפירוש בתוה"ק ומודיע לנו התוה"ק דרכו של היצה"ר שמחדש בכל תקופה אופן חדש איך ללכוד ולצוד את הדור ההוא כמו כל גנב אחרי שעולים על אופני מצודתו ויודעים כבר להישמר ממנו הרי הוא מנסה בהמצאה חדשה עד שתופסים גם את זה ואז הרי הוא ממציא עוד אופן כל פעם כדי שלא ידעו להישמר ולהיזהר ממנו וככה בדיוק הוא דרכו של היצה"ר.

ועל כן אחרי שכבר נלחם בכל מיני אופנים גלויים נגד התוה"ק ונלחמנו נגדו ונתבטל כחו בהם הרי הוא ממציא אופנים במצודות חדשים שקשה מאוד לתופסם מכיון שאינם דברים הכתובים ומבוארים בפירוש בתוה"ק כנגדם, ועל כן מודיעה לנו התוה"ק ענין זה כדי שנתעורר לבדוק את הדברים שלא מבואר איסורם בפירוש בתורה ובכל זאת המה השורש פורה ראש ולענה, ואם נתאמץ בזה יהיה לנו סע"ד ויעזור לנו השי"ת כהבטחת התוה"ק ובקשתם משם את ה' אלקיך ומצאת "ובתנאי" כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך ואז נוכל לבערם ולשפר את המצב בע"ה.

והלואי שהיו המחנכים מבינים הענין והיו מחמירים יותר בזה לרחק את הכח המשיחית הזה והיה מתקיים והיה מחניך קדוש וגו' והיו חושכים בזה כודאי חלק גדול מההתדרדרות ה' ישמרנו.

והנה עסקני הצבור והמחנכים מנסים היום לעצור את ההתדרדרות ולסתום את הפירצה שדרכה נכנסים שודדי ורוצחי נפשות ועולים כל פעם על רעיון חדש שנאחזין תמיד על קלקול חדש אשר נראה לעיניהם לתלות בו סיבת ההתדרדרות וחושבים כל פעם שבזה תיסתם הפירצה אבל המציאות מעידה שעדיין לא מצאו שורש המחלה ועל כן כבר נלאו למצוא הפתח.

והנה ישנם הרבה מחנכים בעולם שהגיעו כיום להכרה ומעידים שאצל הילדים שבביתם נשמע הרבה מהשירים האלו רואים בחוש שזה משפיע מאוד

על הילדים קלות ראש ופריקת עול והפקרות והציפות ושחצנות ורדיפה אחרי תאוות והשחתה ה"ו וא"א לרכו אותם ולהכניס בהם חשק הלימוד כלל, וכן הנני יכול להעיד ששמעתי בעצמי מתלמידי ישיבות מצעירי הצאן שבעצמם התלוננו שמרגישים בתמימותם איך ששמיעת קלטות הללו מוציאה מלבם כל זיק של רצינות ויראת שמים, ואינם רוצים בכך, אבל אין באפשרותם למנוע אזנם מלשמוע קול ענות הזה כי כל חדרי משכנות הישיבה מלאים מזה וגם משגיחי הישיבות לא מחמירים מספיק בזה ולא עוצרים את המגפה הזאת.

ובל זה מעיד על אמיתת הדברים שמובאים בקונטרס הזה שכך היא השפעת השירים האלו ה"י שהודרות עמוק בלב לבטל כל זיק של צניעות שישנו בטבע בלב יהודי, וה"ו יותר גרוע מחטא פרטי שאינו מקלקל בכלליות כל הלב, משא"כ בזה שהודר ומקלקל בשורש הלב וה"ו פורץ גדרו של עולם יותר ממעשה בלעם הרשע שפרץ רק בגדר המעשה ובלב נשאר הידיעה וההרגשה בגנות הפריצות (וכל מה שעשו היה רק בכדי להכשיל את בניי מגדל שנאתם) ומכיון שנשאר בעומק הלב ההכרה שלא טוב הדבר יש תקוה שבשיתעורר משכרותו יתעורר מעצמו ומטבעו לשוב בתשובה, משא"כ כהיום שהצליח היצה"ר ל"ע אצל הרבה מצעירי בני דורינו להחדיר קלקול הפריצות לתוך לבם באופן מבהיל כזה שכבר אינם מבינים כלל שיש בזה עול ונשכח מלבם מושג הצניעות ויראת שמים ועומ"ש כמעט לגמרי ה' ירחם, ולכן אין תקוה שיתעורר לבם מעצמם לשוב בתשובה ולכן ה"ו גרוע יותר ממי שנכשל בחטא פרטי ועל כן ה"ו עת צרה וסכנה גדולה לעתיד ולקיום של דורינו ויה"ר שתושפע עלינו רוח מטהרה ממרום ויטהר לבנו לעבדו באמת.

והנה הדברים שהעיר מע"כ מבוארים המה במקורות נאמנים מדברי הקדמונים חכמי הרזים בתורה הקדושה, ומי שלומד בטהרת הדעת את תוה"ק שאינה חסרה כלום הרי הוא יכול להמחיש ולהרגיש את הדברים מכה הרחבת דעתו בדעת התורה הקדושה ויכול להריח את הריח רע של ע"ז וג"ע ושפ"ד שנובע מהשירים האלו, בכ"ז לא כ"ע גמירי ומאורך וכובד הגלות בטלה המהרה ודעת התורה האמיתית, ולכן יצר סוכן בנו ולצערנו הרב הנגענו למצב שהגענו בעוה"ר שרוב המון העם בדורנו היום הכו בסנורים ולכן מסתמכים יותר על חכמה בגוים תאמין, ועל כן מן השמים הניחו מקום למע"כ להתגדר ולדלות חספא הוכחות מחכמי האומה"ע כדי להמציא המרגניתא מתחתיה שיתקבלו עי"ז דעת חכמי התורה הקדושה המהורה כנזכר, והדברים האלו שמביא כבודו המה ברורים מאד שאין מקום כלל להתעקש ולהתוכח נגדם, וה"ו חסד גדול

מחסדי השי"ת אשר גם בשפלתינו זאת לא עזבנו והשאיר לנו שארית לפליטה על ידי מזכיי הרבים כמע"כ על ידי שאסף בחפניו את הדברים הללו, וזה בודאי ישפיע על המון העם בס"ד כפי הטבע המוטעה שנופץ היום שמאמינים ושמים לב ביותר לדברים של מחנכי ופדגוגי האומה"ע ל"ע וזה משפיע יותר על לבבות התועים לצערינו הרב כנ"ל ועל כן הטוב בעמיו עשה מע"כ שהביא סמוכין אפילו מהמקולקלים שבהם שמעידים על חומר וגנות הדברים.

וכפי שנאמר לי שסובל כבודו הרבה עגמ"נ מהמתנגדים לכל דבר שבקדושה לכן באתי בשורות אלה לעזרת ה' בגבורים ולחזק ברכי דרבנן דשלהי, וליהוי ידוע למע"כ שאין להתפעל מכל זה כלל ה' אתנו ואל תראום וכידוע שכל זה הוא מחבלי המשיח הקשים ביותר כדאי' בחז"ל (כתובות קיב:): שיהיה קטגוריא בתלמידי חכמים ופרש"י שם שיהיו מנגדים ומקטרגים נגד הת"ח, וזה רואים היום בחוש שכל ת"ח שיש בו מדעת קונו ופועל ומשפיע בדברים שבקדושה הרי הוא סובל ממקטרגים ומתנגדים כנגדו, כי הסט"א משתולל היום על כל גדותיו ללחום נגד כ"ד שבקדושה מכיון שיודע שנפילתו קרובה לבא בסע"ד ועל כן לפני שבר גאון ומתגבר ומנסה ברגע האחרון שלו בכל כחו נגד כל דבר שמצד הקדושה שגורם להרוס אותו ולכן יש לנו להתאזר בכל כוחינו ביד רמה נגד המשחיתים ולבטוח בה' אלקינו כי מלכינו בראשינו וקרובה ישועתנו לבוא ודין נצח בעגלא ובזמן קריב כ"ב א'.

ויש להבין שלפי גודל הכח שנמצא בניגוני קודש כמו"כ לעומת זה נמצא כח בזה בדיוק בצד ההיפוך ה"ו, ולאור זה מובן גודל התגברות כח היצה"ר והקליפה שהתאחזו כיום בענין הזה, והקליפה והס"א מתאמץ בכל כחו להחדיר לתוך עומק נקודת הלב של כלל ישראל ה"ו את גודל כח הטומאה ששורה כיום בעולם, ומכיון שאנו עומדים סמוך ונראה לביאת כ"ד והגאוו"ש כ"ב על כן הרי כמו שרואים בחוש גודל התגברות כח הקליפה והטומאה בבחינת לפני שבר גאון ומנסה הס"א לגזול כמה שיכול ברגע האחרון שלהם כדי לעכב עכ"פ עוד את הגאוו"ש ואת יום שברם שיתבערו לגמרי מן העולם.

על כן נמצאים אנו בתוך המאבק הגדול הזה שהערב רב ירד שוב בניניו כמו שהיה בזמן יציאת מצרים, וכידוע מדברי גורי האר"י ז"ל שככה יהיה לפני הגאוו"ש והם המערבים רע בטוב ר"ל ואומרים לרע טוב וכמו"כ מערבין בניגוני קודש מעט צחצוחי טומאה פה ושם עד שאינה נכרת לעין אבל ההשפעה נמצאת בה כי טומאה אינה כטיילה ברוב ומטמאה את הכל כפי ההלכה. והן הנה אשר תוחבים ראשם בכ"ד שבקדושה המה מקליפת עשו

הרשע כדאי' בחז"ל שלעתיד"ל יבא עשו הרשע ויתעטף (באצטלא דרבנן) וישב א"ע בין הצדיקים והקב"ה יוציאו משם, וזה הוא המצב שהגענו אליה היום ואין פינה שאפשר להיות מוגן ומושלל מהם ומהמוניהם ולצערנו הרב כבר שבו ויבוזו הרבה מאוד מהקדושה ומצאן קדשים ברשתם והבירור שאנו עוברים עתה (כמבואר בסוף דניאל) הוא קשה מאוד וצריכים להתנתק מהם בכח אדיר ובמסני"פ ממש מהדיבוק הזה וקשה עלינו הפירוד הזה כפיטורי כפי ושט (ברכות ח) ה' ישמרנו ויצילנו.

וחבל שלא התעוררו בענין הזה בתחלת צמיחת הצרעת בכרם בית ישראל כי עתה כבר התפשטה המספחת והכניסה הרבה רקבון בזרע קודש ישראל בעוה"ר ומאחר שכבר התרגלו כ"כ לזה נהיה המצב שרבים לא מבינים כלל את הנחיצות לבער את התולעת משדה הקל תפוחין קדישין כי נעדר מהם חוש הריח בזה לגמרי ולכן עיניהם סמויות מלראות את אשר גרם חורבן בדור הצעיר ונמצאים אפילו חלק מהמשיפיעים בעם הממונים להנך וללמד שגם מהם נעדר הענין הזה, ובפרט הצעירים כי גם הם גדלו כך ששמעו את קול הענות הזה באופן שנספג הרבה מזה בלבם, וה"ז פשוט שמי שמעם הרבה מטעמא דאיסורא וטומאה אינו מסוגל להרגיש ולהבחין בין הטומאה לטהרה.

ועל כן עלינו להחזיק טובה ואפריון נמטויי' להאי גברא דזכי ומזכי לן ויהיב לן אורייתא קדישא הדין ודלי לן מרגניתא טבא לגלות לנו את בהירות הענין הזה, וזה שזיכו את מע"כ משמים להתעורר ולעורר את הענין הזה ה"ז מחסדי השי"ת המרובים אשר גם בעניינינו לא עזבנו והן הן נפלאותיו וגבורותיו שהשאיר לנו גם בעניותינו את ירושת אבה"ק שאע"פ שאינם נביאים ורהוקים אנו היום מאוד מרוה"ק באמת לאמתו בכ"ז בני נביאים הם כמבואר בגמ' (פסחים סו) ואפילו בין פשוטי העם נמצאים תמימי דרך הרוצים לילך בתורת ה' ובחפצו ית' והמה מרגישים בלבם את רוח הטומאה שבכל הדברים הנזכרים, וי"ר שיערה עלינו רוח טהרה ממרום ונזכה לראות בנחמת ציון וירושלים ולעלות ברינה לציון הר קדשינו בטהרה וקדושה ושמחה שמעולם על ראשינו בב"א.

המבורכ בלונ"ה שאלקי אברהם יהיה בעזרו להפיץ מעינותיו חוצה לזכות את הצבור להרבות רוח הקדושה בעולם ולגרום נח"ר לה' ית' ויפק רצון מה',

אהרן צבי רומפלער

הקדמה "זמרו משכיל"

זה לשון הרד"ק בפירושו על הפסוק "כי מלך כל הארץ אלקים זמרו משכיל" [תהלים מ"ז, ח']: "כל משכיל, בין בישראל בין באומות העולם יזמרו לא-ל יתברך. אע"פ שלכל העמים אמר "כל העמים תקעו כף", בין משכילים ושאינם משכילים, מ"מ תקיעת הכף ונשיאת הקול ברנה שוה לכל אדם, אבל לחבר שיר וזמרה אינו אלא למשכילים." עכ"ל.

הגאון הגדול רבי משה שמואל שפירא זצ"ל סיפר שמרן הגאון רבי ברוך בער זצ"ל היה מחבר שירים של קודש, והיה משמיע אותם לפני רבו מרן הגר"ח מברסק זצ"ל, ואם לא מצאו חן בעיניו, היה מבטל את השירים האלה. כל זה היה בזמנם, ואולם כיום לדאבונו נפרץ הסכר, וחדרו לתוכנו, ואפילו לקהילות החרדיות, כל מיני ניגונים ושירים שמשפיעים על לב השומע נטיה ומשיכה לפריצות ויצה"ר ח"ו, ה' ישמרנו, כאשר יתבאר בקונטרס הזה, ואם לא נמחה כנגד הדבר אנו מסייעים ידי עוברי עבירה.

על כן מצאתי לנכון להביא לפני הקורא מקורות רבים להוכיח שרוב המוסיקה המודרנית בדורנו היא מוסיקה של פריצות. ואין בדברי אלה שום גוזמא, כי גם המומחים ובעלי המקצוע מבין הגוים מעידים על כך. על כן חייבים אנו לקחת את הנושא הזה ברצינות רבה, כי יש בדבר בזיון גדול לפסוקים ודברי תורה, וגורם לחילול השם, ובמקום שיש חילול השם יש חיוב על כל אחד למחות כפי יכולתו, ולא שייך לומר "מוטב שיהיו שוגגים ואל יהיו מזידים" או תירוצים אחרים.

באופן מיוחד חייבים המתנכים וההורים לשמור את הילדים מהשפעת המוסיקה המודרנית, כי ידוע מה שכותב החפץ חיים זצ"ל בשם השל"ה הקדוש [בשעה"צ תק"ס ס"ק כ"ה] שלא לזמר שירי עגבים לתינוק כיון שזה מוליד לתינוק טבע רע. והמעייין בכל מה שכתוב כאן יבין שרוב

השירים שמושרים בציבור החרדי היום הם מסוכנים הרבה יותר מאותם שירי עגבים שאסרו רבותינו ז"ל.

כבר כתבתי באריכות על כל הנושאים הקשורים לנגינה ושירה בציבור החרדי בספר "דוד שבן דוד בא". לאחר מכן באו לידי מקורות חשובים נוספים, לכן מצאתי לנכון להביא אותם לידיעת הציבור בקונטרס הזה כדי שיבינו היטב את חומר הענין. יש לציין שחוקן ממה שמובא כאן יש עוד הרבה דברים נוראים על מוסיקת "רוק" שאי אפשר להפיץ ברבים, והדברים הללו הובאו לידיעת הרבנים, ראשי ישיבות ומחנכים.

הכותב למען כבוד שמים
אפרים לופט

הועד לנגינה יהודית
בני ברק

פרק א

השפעת המוסיקה

כבר ידוע ומפורסם דברי גדולי רבותינו זצ"ל על הכח הרוחני שיש במוסיקה, ונביא כאן חלק מהמקורות. דבר זה נזכר בפירוש בספר שמואל א' פרק ט"ז שצוה שאול המלך לעבדיו להביא לו "איש מיטיב לנגן" כדי להעביר ממנו את הרוח הרעה שעליו. אלישע הנביא ובספר מלכים ב' פרק ב' אמר לנגן לפניו כדי להשרות עליו רוח נבואה כדכתיב "ועתה קחו לי מנגן והיה כמנגן המנגן ותהי עליו יד ה'".

בהקדמה לספר "פאת השלחן" כותב ר' ישראל משקלוב תלמיד הגר"א זצ"ל: "חכמת המוסיקה שיבחה הגר"א הרבה, ואמר שרוב טעמי תורה וסודות שירי הלויים וסודות תקוני זוהר אי אפשר לידע בלעדה ועל ידה יכולים בני אדם למות בכלות נפשם מנעימותיה ויכולים להחיות המתים בסודותיה הגנוזים בתורה... וכמה ניגונים הביא משה רבינו מהר סיני".

וזה לשון ספר "יערות דבש" (חלק ב', דרוש ז'): "מחכמת המוזיקא אין לדבר, כי היא חכמת השיר, ובזה נבין כל ענייני הטעמים ונקוד השיר השירים בתורה ונועם מליצת לויים וכדומה בכל פרטי דברים, והם נגונים ישירים לשמח לבבות להסיר מרה שחורה, ולקנות הנפש שמחה שיחול בה רוח אלוך כמעשה הנביאים. ומה רב כחה של חכמה זו, אשר כל מלאכי מעלה וגלגלי שמים כולם ינגנו וישירו בשיר ונגון נועם כפי סדר טוב הקולות וחצי קולות, וכולם יש להם שורש בחכמת אמת, וכל תנועה יש לה שורשים, וכבר הארכתי גם כן בספרי הנ"ל כיצד היתה כוונתם בתנועות עולמות עליונים בנגנם ובשירים ובתנועותם, כפי הנועם והניגון בחכמה הנ"ל בפה ובכלי להשמיע קול אחד".

וזה לשון ספר הכוזרי מאמר ב' ס"ד-ס"ה: אבל חכמת המוסיקה חשוב באומה שהיא מחלקת הנגונים ומעמדת אותם על הגדולים

שבעם, והם בני לוי מתעסקים בנגונים בבית הנכבד בעתים נכבדים, ולא הוצרכו להתעסק בדרכי הפרנסה במה שהיו לוקחים מהמעשרות ולא היה להם עסק זולתי המוסיקה. והמלאכה נכבדת אצל כל בני אדם, כאשר היא בעצמה אינה גרועה ולא פחותה, והעם מחשיבות השרש וזכות הטבע כאשר הם, ומראשיהם במלאכה דוד ושמואל. ומה תחשוב במוסיקא, ההיו יודעים אותה על אופניה אם לא? אמר הכוזרי: שמה בלי ספק נגמרה ושמה היתה מעוררת הנפשות, כאשר יאמר עליה שהיא מעתקת את הנפש ממדה אל הפכה, ולא יתכן שתהיה היום בערך ממה שהיתה, מפני ששבה פחותה בהתעסקו בה השפחות והמכוערים מבני אדם, אך ירדה עם חשיבותה כאשר ירדתם אתם עם חשיבותכם. עכ"ל. [עיין במפרשי הכוזרי, קול יהודה ואוצר נחמד שמבארים את דבריו היטב].

דעת חכמי אומות העולם על השפעת המוסיקה

ישנה דעה רווחת בציבור שאין למוסיקה השפעות רעות כיון שלא נפסק בהלכה להיזהר מזה. רק במקום אחד בדברי חז"ל נזכר ששמיעת מוסיקה עלולה לגרום להשפעות רעות, והוא מה שנאמר בגמרא חגיגה דף ט"ז, שהתנא אלישע בן אבויה יצא לתרבות רעה מהשפעת זמר יווני. ומזה משמע שבאותו זמן היתה מוסיקה יוונית שהשפיעה השפעות רעות בנפש השומע. אבל אין ללמוד מזה שיגיע נזק רוחני מכל ניגון של גוים, כי מצאנו שהתירו גדולי הדורות שלפנינו להשתמש בניגונים של גוים אפילו בבית הכנסת (כמבואר בברכי יוסף או"ח תק"ס, ובפמ"ג או"ח נ"ג, בא"א י"ד). אבל האמת היא שיש הרבה סוגים של מוסיקה בעולם. יש מהם שמביאים תועלת, או לפחות אינם מזיקים לנפש השומע, ויש מהם שמביאים השפעות שליליות, ומסתבר שהזמר היווני שאחר היה שומע היה שיר כזה. והדברים נזכרים בדברי חכמי יוון.

החכם היווני אפלטון כתב שיש במוסיקה השפעות חיוביות ושליליות, ויש לה כח להשחית את הנפש [חוקים 701–700]. עוד כתב שם שמקצבים מחקים את הטוב או הרע שבבני אדם, ויכולים להשפיע השפעות על השומע [שם 798], וכיון שהמוסיקה נכנסת עמוק לתוך הנשמה, הדבר יכול להשפיע על טבע השומע, ובמיוחד בצעירים. אפלטון אומר שמוסיקה רצינית ומסודרת מביאה השפעות טובות, ואילו מוסיקה גסה ופחותה גורמת להשפעות רעות [שם 800]. עוד כתב אפלטון שאי אפשר לשנות את סיגנונות המוסיקה בלי להשפיע גם על הערכים החשובים ביותר של החברה. [רפובליקה 242].

כל זה כתב מתוך הבנת המציאות בדורו, שבדורות שלפניו החלה התדרדרות במוסיקה יונית, וזו גרמה להידרדרות במוסריות והתנהגות החברה היוונית, עד שלבסוף פרצה מהפכה שהפילה את חשובי מלכות יוון. ועל זה כתב אפלטון בספר חוקים: "מתוך טיפשות הם רימו את עצמם לחשוב שלא היה טוב או רע במוסיקה – והחליטו על הטוב והרע לפי ההנאה שקיבלו ממנה. ע"י יצירותיהם ודעותיהם הם הדביקו את המון העם לחשוב את עצמם להיות שופטים הגונים ..... ובסוף, התכלית לא היתה עצם המוסיקה, אלא לעשות שם של הפקרות מתחכמת ורוח של עבריינות."

גם אריסטו כתב דברים דומים. בענין המקצבים הוא כתב שיש מהם שמביאים מנוחה, ויש שמביאים תנועה, ויש מהסוג הזה שמביאים תנועות גסות, ואחרים שמביאים תנועות יותר עדינות. הוא גם כתב שיש כח במוסיקה להשפיע על דמות השומע, ולכן חשוב להשתמש בזה בחינוך הילדים [פוליטיקה 1340]. עוד כתב אריסטו שיש כמה סוגים של מוסיקה – עדינים ורעים, תאוותניים, וגם הגיוניים. "הנפש השפלה נהנית מהמקצבים הפרימיטיביים, ואילו נשמות גבוהות נהנות מסדר הרמוני ומנושאים רציניים".

גם קונפיוסוס, הפילוסוף הסיני מאותה תקופה, כתב דעות דומות לשל חכמי יוון. הוא כתב שהמוסיקה מביאה השפעות מוסריות. היא יכולה לבנות או להרוס את החברה ע"י השפעה על התנהגות

השומעים. יש צלילים שמשפיעים הנהגה ישרה ושלווה, ויש שמביאים שחיתות, גאווה ופריצות. "המוסיקה של צ'אנג היא תאוותנית ומושחתת. המוסיקה של סונג היא שקטה וגורמת להיות נשי. המוסיקה שלווי היא משעממת ומעצבנת, והמוסיקה של צ'י היא צורמת וגורמת גאווה. כל ארבעת הסוגים האלה הם מוסיקה תאוותנית המשחיתה את אופי בני אדם, וזו היא הסיבה מדוע אין לנגן אותם אצל הקרבנות." [חכמת קונפיוסוס, עמוד 264].

דעת רבותינו ז"ל על השפעת המוסיקה

יתכן שיהיה מי שיאמר – מדוע עלינו להאמין לדברי הגוים האלה? גדולי רבותינו לא הזהירו בזה, אולי הם לא מסכימים עם חכמי אומות העולם? אבל באמת מצאתי בדברי רבותינו ז"ל שגם הם כתבו שיש סוגים של מוסיקה שמביאים השפעות רעות על השומע. זה לשון רבינו אברהם בן הרמב"ם בספר המספיק לעובדי ה' [מאמר כבישת הכחות והמעשים, עמוד 165]: "אך הישמר לך פן תטעה לחשוב כי שמיעת שירים וקולות המעוררים את היצר הרע או הפעלת חוש הראיה לכגון דא הוא דבר אנושי, אלא דומה הדבר להפעלת תכונה אצילה ליצור שפל, כמו שנבערים מדעת מעסיקים את מחשבתם ודעתם בעבירותיהם ובהמיותם ורשעותם, והדברים ברורים".

ובספר חובות הלבבות, שער הפרישות פרק ה' כתוב: "ופרוש ממה שיביאך להמרות האלקים ולעזוב מצוותיו ממיני הזמר והניגון והשחק והרינה הטורדים אותך מן המצוות והמעשים הטובים".

וזה לשון רבינו סעדיה גאון בספר האמונות והדעות, מאמר י', פרק י"ח: וכן הקול היחיד והנעימות והלחנים אינם מעוררים מתכונות הנפש אלא דבר אחד בלבד, [כלומר דבר אחד בלבד מהקולות לא יניע מדות וכחות הנפש מאומה] ופעמים יזיקוה, אבל מזוגם מאזן מה שמתגלה מתכונותיה וכוחותיה, [ר"ל מזוג הקולות ישוה עם תנועות הכחות הנפשיות ויתנועעו על פיו] וראוי שתדע השפעותיהן כשהן נפרדות כדי שיהא המזוג בהתאם לכך, ואומר עתה, כי הלחנים שמונה, ולכל

אחד קצבה של נעימות, הראשון מהן קצבתו שלש נעימות רצופות ואחת נחה. והשני שלש נעימות רצופות ואחת נחה ואחת נעה, ושני לחנים אלה מעוררים כח הדם ותכונת המלכות והשלטונות.

והשלישי מקצב שתי נעימות רצופות שאין ביניהן כדי נעימה ואחת נחה, ובין כל ירידה ועליה וירידה כדי נעימה, וזה לבדו מעורר המרה הירוקה והגבורה וחוזק ומה שדומה להם.

והרביעי מקצבו שלש נעימות רצופות שאין ביניהן כדי נעימה, ובין כל שלש ושלוש כדי נעימה, וזה לבדו מעורר המרה הלבנה ומגלה בנפש כח השפלות והכניעה והמורך וכל הדומה לזה.

והחמישי מקצבו נעימה בודדת ושתיים שונות זו מזו ואין ביניהן כדי נעימה, ובין עליה וירידה כדי נעימה. והששי מקצבו שלש נעימות נעות. והשביעי מקצבו שתי נעימות רצופות שאין ביניהן כדי נעימה, ובין כל שתיים ושתיים כדי נעימה. והשמיני מקצבו שתי נעימות רצופות שאין ביניהן כדי נעימה, ובין כל שתיים ושתיים כדי שתי נעימות. וכל ארבע אלה מעוררות מרה השחורה, ומגלות בנפש מדות חלוקות, פעם לשמחה, ופעם אל הדאגה.

ומנהג המלכים למזגם זה בזה כדי לאזנם, ויהיה מה שיעוררו מתכונותיהם כאשר שומעים אותם בכדי להטיב נפשותיהם להנהגת המלכות, ולא יטו אותם לרוב רחמנות או אכזריות ולא הפרזת גבורה או מורך, ולא תוספת וגרעון בשמחה ובחדוה. עכ"ל.

הדברים האלה מבוארים בספר "נפוצות יהודה" להרב יהודה מוסקאטו זצ"ל [שחיבר את הפירוש קול יהודה על ספר הכוזרי] בדרוש הראשון " הגיון בכינור": "והנה הוא ברור ומנוסה כי האדם מתפעל מאד בניגוני השיר, כי מין השיר הנקרא *ארמוניה פריגאה* מעורר האדם אל הכעס ואל המלחמה; והנקרא *ארמוניה לידיאה* מוליד עיצבון ויללה; והנקרא *ארמוניה דוריא* מוליד יושר לבב; והנקרא *ארמוניה איוניקה* [זה הנקרא היום סולם מג'ור] מוליד שמחה."

הכל תלוי במנגן

כתוב בספרים הקדושים שמי ששומע נגינה ממנגן רשע הרי זה מפריע בעבודת הבורא. וזה לשון הרב שמואל אליהו מז'ואלין זצ"ל בסוף ספר אמרי שאול: אחריות כבדה לוקח אדם על עצמו כשהוא משמיע רינה, כי עליית הנפש והנשמה וירידתה נתונים בפי הניגון. הכל תלוי במנגן. הניגון עשוי להעלותו עד גבהי מרומים ולהורידו ח"ו עד שאול תחתית. עכ"ל. ומזה לומדים שאפילו אם הניגון הוא כשר ורק המנגן אינו כשר, הרי זה נותן השפעה רעה לאדם ומחליש את הכח הרוחני שבו.

יש לציין שלא מצאנו בספרי רבותינו הראשונים ואחרונים ז"ל בארצות אשכנז להיזהר מהמוסיקה של הגוים, חוץ ממה שהזהירו שלא לשמוע שירי עגבים, שהם שירים של חשק ותאווה, [ובדרך כלל עיקר הרע בשירים אלה נמצא בתוך המילים ולא בתוך הניגונים]. יש להסביר את הדבר כי עד המאה העשרים רוב המוסיקה בארצות אירופה היתה מכובדת, ולכן לא כתבו גדולי האשכנזים להיזהר מניגוני הגוים בזמניהם. ואותם גדולי ישראל שהזכירו את הרע שיש בכמה סוגים של מוסיקה היו גרים בין הערבים, וידוע שהמוסיקה שלהם מלאה זימה. וזה לשון הרב חיים פלאגי' זצ"ל בספר כף החיים ס' י"ג אות ו': "מי יתן שיזהרו המשוררים שלא ינגנו הקדיש והקדושה בניגוני הגוים במאקאם, שהיודע מהם יבאו לו הרהורים רעים, ופיגול הוא לא ירצה, וההעדר טוב ממציאותרו".

אבל בזמנינו הגיעה המוסיקה לשפלות רוחנית שלא היתה כמותה מעולם. ובמקום להיות נחשבת לאומנות מכובדת, המציאו הגוים בימינו סוגים חדשים של מוסיקה שכל תפקידה הוא לעורר את היצר הרע, וההשפעה על צעירי הגוים ניכרת היטב. ואע"פ שאין רוח חכמים נוחה מזה כלל, הזמרים החרדים ושותפיהם מחקים את הסינגון המודרני של הגוים בלי לחשוש לנוק שמגיע לנשמותיהם של הצעירים ששומעים את שיריהם. והם מעיזים לקרוא לזה בשם "מוסיקה חסידית" רח"ל, ולוקחים מילים דוקא מכתבי הקודש כדי לרמות את

הציבור לחשוב שיש איזה קדושה בשירים שלהם. למה הדבר דומה?
לקבוצה של כופרים שמקימים מדינה, ורוצים להראות את עצמם
כאילו הם הנציגים של העם היהודי, ומשתמשים בסמלים יהודיים כגון
המגן דוד והמנורה של בית המקדש וכו' כדי לרמות הרבה יהודים
תמימים בכל העולם לחשוב שיש להם איזה שייכות ליהדות.

על כן יש להביא לידיעת הקוראים את המקורות של המוסיקה
המודרנית כדי שייבנו את עוצמת ההרס שבמוסיקה זו ואין לנו רשות
ללכת אחריהם כסומים בארובה.

ניגון חופשה: ז'צ'יץ

(ניגון אופרה: בטיג'אן בלונדון)

דוגמא כיצד מחליפים ניגון יהודי בניגון חילוני

פרק ב

דעות מעיתונים וספרים
על המוסיקה הפופולרית המודרנית

מובאים כאן תרגום של דברים שמצאתי בעיתונים וספרים של הגוים על מוסיקת "רוק" שנוהגים לנגן אותה היום בציבור החרדי ומכנים אותה בשם "המוסיקה החסידית".

★ מתוך מילון "גרוב" החדש של מוסיקה ומוסיקאים (2001), כרך 21, שמתאר את מוסיקת "רוק": "מבחינה מוסיקלית היא נוטה להיות מוגברת מאד, עם מקצב חזק, עם צורות קצב שנחשבות בדרך כלל להיות ארוטיות (תשוקתיות), ולשאוב הרבה ממקורות מוסיקלים עממים (במיוחד אמריקנים-אפריקנים) מדרום ארה"ב."

★ שם, כרך 20, עמוד 106: צנזור וטכניקות אחרות להחליש את ההשפעה של "רוק אנד רול" משקפים את התפיסות המדוייקות של הכח שלו לפקפק בהתנהגויות המקובלות ולשבש אותן."

★ "האסקולה של "רוק אנד רול" התרכזה בעיקר במינימום של קו מלודי ובמקסימום של רעש קצבי, ובכך התחרה בכוונה באידיאלים האומנותיים של הג'ונגל עצמו" [אנציקלופדיה בריטניקה, ספר השנה 1955 עמ' 470]

★ "זה מושך את החלק השפל ביותר של האדם, ומגלה בהמיות והמוניות." [עיתון "ניוסוויק", 23.4.56, עמ' 16]

★ "רוק אנד רול מבעיר ומלהיב צעירים כמו תופי הטאם טאם (תוף אפריקאי) של הג'ונגל." ["ורייטי", 23.4.56, עמוד 32]

★ "פסיכיאטר בעל שם תאר את מוסיקת "רוק אנד רול" בימינו כ"מחלה מדבקת" ו"סימן נוסף של מרידת בני הנוער". ד"ר פרנסיס ג'

ברייסלנד, פסיכיאטר ראשי ב"מוסד החיים" קרא לרוק אנד רול "מוסיקה בצורה קניבלית ושבתית". [ניו יורק טיימס, 28.3.56, עמוד

[33

★ "דברים משונים קורים בזרם הדם כשעושים תהודה מוסיקלית מקבילה לקצב של דופק הלב." המנצח הרברט וון קראיאן. [ניו יורק

טיימס, 27.10.56, עמוד 35]

★ "זה ישחק את המבנה המוסרי של האדם... של רוחניות בנישואין קדושים... בכל מה שהאדם הלבן בנה דרך ההתמסרות שלו לה." [עיתון "הדרומי", 3.56, עמוד 6]

★ רוק אנד רול "מייצג איזה סוג של שינוי בערכים שלנו. מה קרה למושגים שלנו של יופי, צניעות ומוסריות?" [נשיא ארה"ב אייזנהאואר

בנאום פומבי 1956]

★ הזמר פראנק סינטרה בדיונים בקונגרס בשנת 1958 אמר שרוק אנד רול "הוא הצורה הברוטלית, מכוערת, חמורה, ומושחתת ביותר של ביטוי שהיה המזל הרע שלי לשמוע. רוקנ'רול מריח מזוייף וכוזב. זה מושר, מנוגן ומחובר לרוב ע"י בריונים מפגרים, ובאמצעות החזרה הכמעט מטומטמת שלו, והמילים המלוכלכות, ערמומיות, גסות ותאוותניות – במציאות ברורה, זה מצליח להיות המוסיקה הצבאית של כל עברייני בעל פאות לחיים על פני האדמה." [מובא בניו יורק

טיימס מגזין, 12.1.58, עמוד 19]

★ "המאפיין המגדיר הבסיסי של רוק אנד רול היה תמיד ציון קצב של 4/4, שבו הפעימה השניה והרביעית מודגשות בכבדות. בכל שירי וריקודי הרוק הכח התומך את התנועה הוא הקצב הקבוע "אחת –

שתים – שלש – ארבע". [לנגדון ווינר: "המיתת המשונה של רוקנ'רול"

בספר "רוק אנד רול יתקיים", עורך ג. מרכוס, עמ' 46]

★ [ומתוך מאמר "למה הם עושים רוק אנד רול, והאם ראוי שיעשו כן?" מאת גרטרוד סמואלס בניו יורק טיימס מגזין, 12.1.58, עמוד 19]: "מהו הדבר הזה שקוראים "רוקנ'רול"? מה זה שגורם לבני נוער, רובם ילדים בין הגילאים 12-16 להשליך את כל המעצורים שלהם, כביכול

היו באסיפה מהפכנית? מה – מי – אחראי בהתקפות האלה? והאם הדור הזה של בני נוער הולך לגיהנום?

★ "מקור חשוב כמובן, היא המוסיקה עצמה. טכנית רוקנרול משתלשלת ממוסיקת "הבלוז", אבל רוקנרול הוא שלוחה של מה שהיה נקרא "קצב ובלוז", מוסיקה של שנות השלשים והארבעים שכוונה בעיקר לעבר השוק הכושי. המוסיקה הזאת הדגישה את הפעימה השניה והרביעית של כל קצב. רוקנרול מנצל אותו מקצב כבד ע"י עשייתו כבד יותר, תאוותני ותשוקתי יותר ע"י הפיכתו למה שנהיה ידוע כ"מקצב הגדול". זהו מקצב מתוח ומונוטני שלעתים נותן למוסיקת רוקנרול התמדה ג'ונגלית" [שם].

★ "לפי אלן בלום (בספר סגירת השכל האמריקני), רוק אנד רול הוא למעשה לא פחות ולא יותר מהקצב הפראי והפרימיטיבי של אפריקה החשוכה ביותר." [מ"פרסנט טנס: רוק אנד רול ותרבות" עורך אנטוני דה קורטיס, עמוד 47]

[ישנם עוד הרבה מקורות שמזכירים שהיסוד של מוסיקת "רוק" הוא פריצות, שאינם ראויים להדפיס].

דברי הזמרים החרדים על המוסיקה "החסידית" המודרנית

ואם יאמרו לנו שהמוסיקה "החסידית" המודרנית אינה בכלל מוסיקת "רוק" הפראית שנזכרת למעלה, נצטט כאן עדותם של זמרים חרדים שהיינו הך.

ר' בן ציון שנקר: אין כזה מושג, ולא יכול להיות של "מוסיקה חסידית מודרנית", שהרי אלו שני דברים מנוגדים – או חסידי או מודרני. יחדיו הם לא יסתדרו. חלק מהשירים של היום שבאים תחת השם "מוסיקה חסידית" הם בכלל מוסיקת רוקנ'רול, חיקוי של המוסיקה מהרחוב, מהאיזורים שלא שייכים לנו. [שירו לו, שבט תשס"ג, עמוד 34]

מרדכי בן דוד ורדיגר: ישנם סגנונות היום במוזיקה החסידית שאין קשר בינם לבין חסידות, ממש כמו בג'ונגל, הכושים שרים יותר מעודן מהם. המילים לא הופכות את השיר לחסידי. זה אולי מהנה כמו אכילת פיצה אבל הנאה רוחנית אין בהם. [קול העיר, י"ב תשרי, תשס"ד, עמוד 43]

ישי לפידות: אני מכיר הרבה אנשים שטוענים שהזמרים הגדולים של היום הכניסו את קצב הדיסקו ואת הרוק, למשל מרדכי בן דוד הכניס את הרוקנ'רול, דדי גראוכר הביא את הרוק, ווינדיש עם "ברוך הגבר" הביא את סיגנון השירים המגויירים. השיר "משיח" של מרדכי בן דוד הוא בסיגנון רוקנרול אמיתי, ואין הרבה הבדל בין רוקנרול לדאנס. הדיסקו של כל הזמרים הגדולים כמו ורדיגר, פריד ודדי הגיע מתוך הרוקנ'רול ומתוך הדיסקו האמריקאיים. [שירו לו, מס' 19, חנוכה תשס"ד, עמוד 20]

שינויים בערכים מהשפעת המוסיקה

סיפר לי ת"ח אחד: מעשה בבחור שלמד בישיבה בניו יורק בזמן מלחמת העולם השנייה, שהלך ביום קיץ חם לפארק באמצע העיר. הוא ישב שם על הדשא, וכיון שלא היו עוד אנשים שם והיה חם מאד, הוריד את החולצה וישב בגופיה וציצית. אחרי זמן קצר הגיע שוטר ורשם לו דו"ח על שעבר על חוק העיר להיות בלבוש שאינו צנוע במקום ציבורי.

אם מעשה כזה היה קורה עשר שנים לאחר מכן, איש לא היה מסתכל עליו. השינוי הזה הוא דבר פלא שקשה להסביר, שהגוים באותו דור היו גדורים מן העריות והיו להם גררי צניעות, ואילו הדור של שנות ה-50 והלאה פרצו את כל גררי העולם ומרדו בכל המידות וערכים שקיבלו הוריהם.

יש ספר מפורסם בשם "סגירת השכל האמריקאי" מאת פרופסור אלן בלום. בספרו הוא חוקר את הסיבות להתדרדרות התלמידים שהתחילה בשנות ה-50 והוא כותב שם פרק שלם בנושא השפעת

המוסיקה על הדור הצעיר. מסקנתו היא שהמוסיקה היא בעצם הגורם הראשי למרידה הזאת.

בלום כותב שתלמידים רציניים בעבר לא היו יכולים להבין איך הפילוסוף הגדול אפלטון בספרו הרציני על הפילוסופיה של הפוליטיקה כותב על השפעת המוסיקה על השומע [הובא למעלה]. הסיבה לכך היא מפני שהתלמידים לא ראו שום שייכות בין המוסיקה לפוליטיקה או למוסריות. המוסיקה בשבילם היתה אמצעי בידור שאין לו קשר עם הנהגת החיים. אבל היום, כולם מבינים היטב את הכוונה של החכם היווני ומדוע הוא מתייחס לנושא המוסיקה ברצינות כה רבה. התלמידים יודעים עד כמה המוסיקה שולטת על חייהם ועל כל החברה, והם כועסים על החכם היווני שמעיו להציע שהם יעשו גדרים בשמיעת המוסיקה ויוותרו על התענוג החביב ביותר עליהם לתועלת והצלחת החברה בכלל.

הדעות של חכמי יוון וסין העתיקים מגלות לדורנו דבר שאינם רוצים לשמוע – שבזמן ששומעים למוסיקה תאוותנית, נעשה חורבן גדול בחברה והם מקבלים השפעה להתנהג כבהמות, ובזה החברה המתקדמת של המאה העשרים הצליחה לחזור ארבעת אלפים שנים לאחור, ואף יותר מזה. הגורם הגדול לכך הוא המוסיקה של פריקת עול שנעשית ע"י השפלים שבאנשים, וההשפעות ניכרות בכל עבר, ועומק הירידה המוסרית מגיעה לכך שחזרו בימינו למצב של דור המבול.

יותר ממאכלות אסורות

"ואם מאכלות אסורות מטמטמים נפש האדם האוכל אותם והופכים אותו לשקץ כש"נ אל תשקצו נפשותיכם, דעו לכם שניגון של פריקת עול חודר הרבה יותר עמוק ופוגם בנפש השכלית ומשמיד ניצוץ הקדושה החבוי בקרב האיש הישראלי".

הגאון הרב סענדר ארלנגר שליט"א [במכתב לספר "דור שבן דוד בא"]

פרק ג

מקורות של המוסיקה "החסידית" המודרנית

רוב המוסיקה שנשמעת היום בציבור החרדי היא בכלל לא יהודית. נכון שיקפצו עלי מיד כל החסידים של המוסיקה החילונית הזאת ויאמרו שגם כל הניגונים היהודיים הישנים אינם יהודיים, וחלק מהם חוברו ע"י גוים, כמו כל נדרי, מעוז צור וכו' וכו'. ואני מדגיש את זה שוב – שרוב המוסיקה הנשמעת היום בציבור החרדי היא בכלל לא יהודית – פירוש, שלא ראוי ליהודים לשמוע אותה, כי שינוי גדול חל בתפקיד המוסיקה בעולם, ובניגוד למוסיקה הישנה של ארצות אירופה, שרובה היתה מכובדת וכשרה, היום המציאו כמה צורות חדשות שעיקר תכליתן היא לעורר את היצר הרע, והיסוד של המוסיקה הזאת הוא פריצות. אין בזה כל מחלוקת בין המומחים, ותוצאות השפעת המוסיקה המודרנית ניכרות על הגוים וכן על החילונים שרגילים לשמוע אותה.

מהיכן הגיעה המוסיקה החדשה שכבשה את לבבות הדור הצעיר בכל העולם? ברור שהמחלה המידבקת התחילה באמריקה, אבל האם זו מוסיקה אמריקאית? מי שמכיר את המוסיקה האמריקאית שנוגנה לפני יותר ממאה שנים יכול להעיד שהיא לא תרמה הרבה למוסיקת רוק. ההשפעה של המוסיקה הישנה הזאת כן ניכרת במוסיקה עממית אמריקאית שנקראת Folk Music, אבל המוסיקה הפראית שמנגנים כיום כמעט אין לה קשר לזה. רוב ההשפעה של מוסיקת רוק באה מהמוסיקה של הכושים, היינו מה שנקראת "ג'אז" או "בלוז". ונמצא שהמוסיקה שעושים היום לחרדים – שכפי שמודים הזמרים החרדים שעל פי רוב זו מוסיקת "רוק" – היא מלאה השפעות ממוסיקה כושית, עם קצת טעם יהודי. ויש לברר את המקורות של המוסיקה הזאת.

עד לפני 30 שנה, כל המוסיקה היהודית האשכנזית היתה באמת מוסיקה אירופאית עם טעם יהודי, היינו שבדרך כלל אפשר להכיר היטב בכל שיר יהודי מאיזה ארץ הגיע. מי שמבין במוסיקת העמים

יודע שהשירים של היהודים הגרמנים הם בסיגנון גרמני, ושל חסידי גור הם בסיגנון פולני, של ויז'ניץ רומני וכו'. כלומר, שבכל התקופות נהגו היהודים לחקות את הסיגנון של הגוים מסביב. דבר זה מותר, מאחר שרוב המוסיקה בארצות אירופה היתה כשרה, ובדרך כלל, התכלית של המוסיקה אצל הגוים האלה היתה כבוד, והיא היתה חכמה נכבדת בעיניהם. וזו היא הסיבה מדוע לא כתבו רבותינו הראשונים ואחרונים ז"ל בארצות אשכנז נגד המוסיקה שהיתה רווחת בזמניהם.

אבל המוסיקה של בני כוש שהגיעה לאמריקה אינה כן. היא לא באה מהשכל ולא נעשתה לשום תכלית מכובדת. היא באה מפנימיותם של בני אותה אומה של עבדים שהגיעו מאפריקה. לדעת המומחים, הרבה מהמקצבים והתנועות שיש במוסיקת ג'אז קיבלו בירושה מאבותיהם שבאפריקה. התכלית של המוסיקה שם לא היתה לכבוד מלכיהם אלא ללוות את פולחן העבודה זרה וכישוף שנקרא voodoo. כאשר עברו הכושים לאמריקה ולאיי הקריביאן העבירו עמם את הכישוף הזה. בשנת 1619 חוקקו חוקים כנגד הכישוף, אבל החוקים הללו לא הצליחו למנוע אותם, וידוע שלפחות עד שנת 1835 היו הכושים מתאספים בעיר ניו אורלינס והיו שרים ועושים מעשי כישוף ואף זובחים בהמות כדי להקריב את דמם לשדים.

מאותה עיר בדרום ארה"ב, שבה עדיין היו עושים שם כישוף של וודו נולדה המוסיקה שאנחנו קוראים ג'אז. יש לדעת שלא היו מנגנים את המוסיקה הזאת בקונצרטים אלא בבתי פריצות, וזה הוא הפירוש של המילה "ג'אז" בשפה של הכושים מאפריקה מערבית. יש לדעת שגם השם רוקנ'רול הוא גם כינוי לאותו דבר בסלאנג של הכושים. לפי זה אין ספק שהקשר בין מוסיקת ג'אז ורוק לפריצות אינה מקרית, אלא היא כל התוכן הפנימי והתכלית של המוסיקה הזאת.

בשנות העשרים של המאה העשרים כבר הגיע ג'אז לערים הגדולות בארה"ב. הדבר קיבל ביקורת חריפה בעיתונים שטענו שהמוסיקה הזולה הזאת לא היתה רק סימן אלא גם סיבה לקלקול הצניעות בציבור, וגרמה לפריצות רבה.

כל הסיגנונות הפופולריים בזמנינו קשורים ובנויים על מוסיקת ג'אז. "מוסיקה אמריקאית פופולרית של שנות העשרים הכניסה את הצורות הקצביות והמלודיות של ג'אז של הכושים האמריקאים" [אריק סלצמן: מוסיקה של המאה העשרים, עמוד 225]. מאז נטיית המון העם היתה דוקא למוסיקה של הפקרות, שהיא כולה גשמית ותאוותנית ללא שום תוכן רוחני, ובמשך הזמן השתנו גם ההשקפות שלהם בהתאם לכך. המוסיקה המסודרת והמכובדת של ארצות אירופה נשארה רק אצל האינטליגנציה והשמרנים שבתוכם.

במשך תקופה של שלשים שנה הופיעו סוגים חדשים רבים במוסיקה הפופולרית, כולם תולדות של מוסיקת ג'אז כגון: Swing, Blues, Beebop, Boogie-Woogie, Rhythm and Blues. ובשנות החמשים הופיעה מוסיקת רוקנרול (או בקיצור "רוק"). הדבר הבולט במוסיקה זו הוא שתמיד המקצב הוא הדבר החשוב ביותר, והניגון הוא טפל למקצב. גם זה אינו דבר חדש בעולם. גם הכושים הפרימיטיביים שבאפריקה עושים מוסיקה כזאת, ולדעת פרופסור פיאר מוג'ה משטרסבורג בצרפת, תכלית המוסיקה הזאת היתה להשפיע על השומע לעבוד ע"ז או לתכלית של פריצות. יתכן שרבים יחשבו שיש בדבריו חידוש גדול, אולם כבר כתבו זאת רבותינו ז"ל בביאור כוונתו של יובל בן למך שהמציא כלי נגינה – עיין ברש"י בפרשת בראשית בשם המדרש שכוונת יובל היתה לשם ע"ז, ועיין במלבי"ם שמפרש שכוונתו היתה להמשיך לב נשים.

כל מה שכתבנו כאן נמצא בדברי המלבי"ם זצ"ל בפרשת בראשית [פרק ד', כ"א]: "ושם אחיו יובל. הוא לקח לחלקו את הנהר השני הסובב כל ארץ כוש ששם הזימה והנאוף, והוא היה ההתחלה אל הזמר והניגון ע"ד "קחי כנור סובי עיר זונה נשכחה", שכן היה דרך המתעתעים לשיר שיר הזונה גם בבתי משתיהם גם בבתי אליליהם, שהגם שאח"כ שב הניגון לדבר נכבד, הממציא הראשון היה להמשיך לב נשים, וע"כ נקרא שמו עוגב מלשון שיר עגבים."

הגוים באמריקה חידשו את המוסיקה של יובל והדבר התפשט בזמן קצר בכל העולם.

פרק ד

המוסיקה: השפעתה על הגוף

קודם שנדבר על השפעת המוסיקה על הנפש, ראוי להביא כאן כמה עובדות להוכיח עד כמה היא משפיעה על כל הנבראים בגופם. כבר נעשה מחקר רב על ההשפעה של כל סוגי המוסיקה על גוף האדם, ומצאו שכמעט אין אבר בגוף שאינו מקבל השפעה. המוסיקה פועלת על מערכת העצבים, מערכת העיכול, תזונת הגוף, הנשימה, ועל לחץ וזרם הדם. דבר זה נזכר בחז"ל בברכות דף נ"ז עמוד ב' "שלשה משיבין דעתו של אדם ואלו הן – קול מראה וריח". ומפרש המהרש"א: "ר"ל משיבין דעתו אם הוא דואג וביגון משיבין האנחה ממנו". ועיין בפירוש המלבי"ם על ספר שמואל א' [פרק ט"ז, י"ד-י"ז] שכותב שכך היתה כוונת עבדי שאול לנגן לפניו כדי להסיר ממנו את הדיכאון.

החוקרים מצאו שמוסיקה חיובית גורמת השפעות חיוביות על הגוף, ואילו מוסיקה שלילית גורמת השפעות שליליות. כיום משתמשים במוסיקה ככלי עזר בריפוי חולים, לא רק חולי עצבים אלא כל מיני חולי הגוף. ומצאו שהמוסיקה של מוצארט, שהיא בדרך כלל מוסיקה חיובית ונקיה ולא כבדה מקלה על חולים רבים. גם מצאו שמוסיקה פרועה ורועשת משפיעה על דופק הלב. מוסיקת רוק עם מקצבים חזקים יכולה לגרום שינויים בדופק הלב להתאים אותו לאותם מקצבים. [לכן יש להזהיר לחולי לב שלא לשהות בחתונות שמנגנים עם מקצבים חזקים והגברה מוגזמת כי זה יכול להגיע לסכנת נפשות ח"ו]. מוסיקת רוק גם פועלת על לחץ הדם ומזיקה את מערכת העיכול.

ההשפעה בצמחים

השפעת המוסיקה אינה ניכרת רק בגוף האדם, אלא גם על בעלי חיים וצמחים. כבר נעשו נסיונות מדעיים רבים על כל מיני צמחים למדוד את התפתחותם עם ובלי השמעת סוגים שונים של מוסיקה. הנסיונות האלה נעשו בכל העולם והתוצאות מביאות למסקנה ברורה בלי ספק שטמון במוסיקה כח רוחני חיובי ושלילי, והמחקרים שוללים את הטענה הרווחת שהדבר תלוי בטעם האדם.

בנסיונות שנעשו בקנדה וברוסיה בחטים, השמיעו לפניהם צלילים פשוטים [לא ניגונים] ומצאו שהחטים גדלו במהירות פי שלש מחטים אחרות שגדלו באותם תנאים בלא הצלילים. עוד מצאו שמוסיקה מסודרת ומכובדת כגון מוסיקה קלאסית משפיעה על גידול צמחים יותר מצלילים פשוטים. גוי אחד באנגליה השתמש בידיעה זו וגידל עגבניות ענקיות. הוא הרכיב אוזניות על כל עגבניה והשמיע להם מוסיקה של מוצארט ובאך.

כנגד זה ראוי לראות את התוצאות של מוסיקת רוק. בעיר דנבר בארה"ב עשו נסיונות במעבדה והשמיעו מוסיקת רוק קשה לפני כמה סוגים של צמחים. האופן שבו בוצע המחקר היה שהשמיעו מוסיקה במשך שלש שעות ליום לתקופה של ארבע שבועות. גידול הצמחים הוקטן וגם הוזק ע"י המוסיקה הפראית. בנסיון נוסף השמיעו לפני פרחים מוסיקה של שתי תחנות רדיו, אחת של מוסיקת רוק, והשניה של מוסיקה קלאסית קלה. הקבוצה הראשונה לא הוציאה פרחים, ואילו הקבוצה השניה הוציאה ששה פרחים גדולים ויפים. ולא עוד אלא שהפרחים הללו היו נוטים לכיוון הרמקול. אותם פרחים שהשמיעו לפניהם את המוסיקה של תחנת הרוק נטו בכיוון השני ובתוך חודש מתו. עוד נסיון דומה נעשה שם לכמה סוגים של צמחים, ואלה התוצאות:

קבוצה	סוג מוסיקה שהשמיעו	התוצאות
א	רוק קשה	אחרי 10 ימים כולם הרחיקו את עצמם מהרמקול, ואחרי 3 שבועות היו נוטים למות.
ב	מוסיקת "אוונטגרד"	היו נוטים 15 מעלות מהרמקול, וגדלו שורשים בגודל בינוני.
ג	לא הושמע כלום	גדלו יותר בגובה ובשורשים מקבוצה א' וב'.
ד	מוסיקה שקטה ומכובדת	גדלו 5 ס"מ יותר מקבוצה ג', והיו פונים לכיוון הרמקול.

כל המחקר הזה מוכיח בלי ספק, שאי אפשר לטעון שזה ענין של טעם בלבד, אלא שיש מוסיקה שהיא בעצם רעה. וכן אמרו החוקרים – אם כך היא ההשפעה של מוסיקת רוק על צמחים, האם אין זו הסיבה של התנהגות הפראית של הדור הצעיר, שמאזינים תמיד לאותה מוסיקה זולה ופראית???

נסיונות נוספים שנעשו בהודו ע"י ד"ר סינג, מצאו שהשמעת מוסיקה קלאסית משפיעה על צמחים לגדול מהר יותר מהרגיל, ואף להכפיל את קצב הגידול! בנוסף לכך מצא שהסיבה היא שצלילי המוסיקה משפיעים על גידול הפרוטופלאסמה, היינו האבחומר הפנימי של הצמחים. ראוי לציין שד"ר סינג מצא שקול הכינור משפיע יותר על גידול הצמחים מכל הכלים. בנוסף לכך מצא שההשפעה נמשכה כמה דורות אחריהם. המוסיקה גרמה שינוי ניכר בתוך הכרומוזומים שלהם. לפי זה מסתבר שההשפעה השלילית של מוסיקה רעה תמשיך בדורות הבאים גם כן.

למסקנה, רואים מכאן שמוסיקה טובה היא טובה אפילו בלא נוכחותם של בני האדם, והיא מביאה השפעות טובות על הבריאה; ומאידך גיסא, מוסיקה רעה מביאה השפעות שליליות.

יהיה מי שיחשוב שהוספת מילים מפסוקים או תפילות יכולה לבטל את ההשפעות הרעות של המוסיקה השלילית, אולם לא כך סוברים המומחים: "לא משנה איזה מילים יש בשיר" אומר ד"ר ויליאם שפר בספר "מוסיקת רוק", "כי מוסיקת רוק היא תקשורת בלי מילים. לא משנה איזה השקפות מכניסים לתוך המוסיקה".

וכן אומר פרופסור פראנק גרלוק בספר "המקצב הגדול": "המילים רק יכולות להודיע לך מה שהמוסיקה כבר אומרת ..... המוסיקה היא המסר ויכולה לשנות לגמרי את כל הכוונה של המילים".

מוסיקת רוק משפיעה טיפשות ואלימות

דוד מרעל, תלמיד בית ספר תיכון במדינת ורג'יניה בארה"ב זכה לפרסים מכובדים על עבודתו שהוכיח בנסיון על עכברים במבוך שמוסיקת רוק קשה משפיעה טיפשות ואלימות.

אחרי שמצא שהעכברים הצליחו לעבור דרך המבוך תוך עשר דקות, הוא הפריד אותם לשלש קבוצות. לקבוצה הראשונה השמיע מוסיקה קלאסית לעשר שעות כל יום לתקופה של שלשה שבועות.

לקבוצה השנייה השמיע מוסיקת רוק קשה גם לעשר שעות ליום בשלשה שבועות, ולקבוצה השלישית לא השמיע שום מוסיקה.

במשך שלשה השבועות הוא העביר את כל העכברים דרך המבוך שלשה פעמים בשבוע, ומצא שאותם עכברים שלא שמעו מוסיקה הצליחו ללמוד לעבור עד סוף המבוך בחמש דקות. אותם עכברים ששמעו מוסיקה קלאסית הצליחו להתחכם יותר ועברו בדקה וחצי בלבד.

העכברים ששמעו מוסיקת "רוק" יצאו מהמבוך רק אחרי שלשים דקות!

הבחור רצה להמשיך בנסיון שלו, אבל היה נאלץ להפסיק כיון שכל העכברים ששמעו מוסיקת רוק הרגו אחד את השני.

[מתוך עיתון וושינגטון טיימס, 2 יולי 1997]

פרק ה

ההשפעה על הנפש

לעיל הבאנו דעת חכמי יוון וסין שאמרו שיש סוגים של מוסיקה שמשפיעים על נפש השומע בין לטוב או לרע, וגם חכמי ישראל מסכימים לדעתם. אבל ידוע שיש בציבור שלנו שטוענים שאין שום השפעות רעות במוסיקה "החסידית" המודרנית. אפשר שיחשבו הקוראים שיש בזה מחלוקת עם דעות לכאן ולכאן, לכן יש לברר מי הם האנשים שאוחזים את הדעות הללו. כפי שראינו, מצד אחד עומדים חכמי אומות העולם שבדורינו ומומחים בתחום המוסיקה שסוברים כמו החכמים הקדמונים שבודאי יש מוסיקה טובה שמביאה השפעות טובות, ויש גם מוסיקה רעה שמביאה השפעות רעות. כל האוחזים בדעה זו הם אנשים ישרים ומוסריים שמאמינים שיש בורא לעולם. וכנגדם עומדים אנשים מופקרים שכופרים בדת, במוסר ובדרך ארץ וחושבים שהעולם הוא הפקר, שטוענים שאין דבר רע במוסיקת רוק ובשאר סוגי המוסיקה שהמציאו בזמנינו, ומביאים ראיה גדולה לסברותיהם – "כי אנחנו נהנים מזה!" – ותו לא.

דעות "המומחים" למוסיקה "החסידית"

אותו ויכוח קיים גם היום בתוך הציבור שלנו בקשר למוסיקת רוק החרדי. מצד אחד עומדים חכמי וגדולי הדור שליט"א, ועמהם כל מי שיש לו יראת שמים וכן מי שמרגיש בנפשו את הטומאה שבמוסיקה החילונית הזאת, וכנגדם עומדים חסידי המוסיקה "החסידית" וטענתם שהכל מותר ואין שום דבר אסור – "כי אנחנו אוהבים את המוסיקה הזאת!". בקיצור, המחלוקת קיימת בין המבינים את הרקע שבה צמחה המוסיקה בת זמנינו ובין אלו שאינם מבינים או אינם רוצים להבין ודי להם במה שנהנים ממוסיקה זו. על מי ראוי לסמוך? חייבים לדעת שאנו עוסקים כאן במחלוקת בין אמת לשקר, ומפני שעד היום לא

נכנסו גדולי הדור להילחם מלחמת מצוה נגד המוסיקה של היצר הרע, הצליחו מנהלי המוסיקה "החסידיית" החילונית להביא את השומעים לחשוב שהכל כשר וקדוש, וכיון שכל השירים מבוססים על מילים קדושות יש שחושבים שיש מצוה לשמוע שירים מודרניים אלה. ומי שאינו אוהב את החידושים שהכניסו לתוך המוסיקה היהודית, אומרים לו שזה רק ענין של טעם, כמו פיצה – יש אנשים שאוהבים את זה, ויש שלא.

מוטל עלינו חיוב לפקוח את עיני הרבים הנבוכים בדבר, ולדעת כי למנהלי ויצרני המוסיקה הקלוקלת יש ענין ברור להעלים עין מהדבר לא להיכנס לפרטים ולא להבין את מהות המוסיקה שלהם או לחפש ולברר את המקורות המושחתים של הדברים, והדבר נובע לא מתוך השקפה תמימה שמאמינים שהמוסיקה שלהם טהורה, אלא מפני שלא איכפת להם כלל שהיא רעה. הם יודעים היטב את ההשפעה הנוראה של המוסיקה המודרנית שכבר החריבה שני דורות של צעירים וגרמה ירידה גדולה במוסריות, בצניעות ובחינוך. הם יודעים בברור שזו מוסיקה של כפירה והפקרות שיטודותיה הם פריצות ואלימות, אבל לא איכפת להם מכך כלל – כי הם למדו מהגוים באמריקה דבר נוסף – שמוסיקת "רוק" נעשית אצל הצעירים כמו סם ממכר המחייב אותם לשמוע עוד ועוד, וממילא מצליחים להרוויח מזה הרבה בקלות, והכסף יענה את הכל.

אנחנו רוצים לכבוש את השכל שלהם!

יתכן שנוכל ללמד זכות על המנהלים החרדים של מוסיקת רוק "החסידיית" שאינם מתכוונים לקלקל את הדור עם המוסיקה הטמאה שלהם, אולם איננו יכולים לומר כן על הגוים המושחתים שהמציאו את זה. נביא כאן את דבריהם להוכיח שהם יודעים בדיוק מה ההשפעה ההרסנית של המוסיקה שלהם.

אליל הזמר האנגלי מיק ג'אגר, שהיה מושחת שבמושחתים, והצליח להשפיע הרבה לקלקל את צעירי הדור בשנות ה-60 אמר

בפירוש מה היתה כוונתו במוסיקה שלו: "אנחנו רוצים לכבוש את השכל שלהם, וכן עושים רוב הלהקות החדשות."

אליל זמר אחר בשם דוד קרוסבי גם הודה בראיון: "חשבתי שמה שצריכים לעשות הוא לחטוף את הילדים. אני עוד חושב שרק כך צריכים לעשות. אני לא מדבר על חטיפה ממש – אני מדבר על הכוונה לשנות את הערכים שלהם, שמנתק אותם לגמרי מהעולם של ההורים שלהם."

יתכן שיהיה מי שיאמר שאין זו כוונת הזמרים "שלנו", לא כן חושבים גדולי ישראל. עיין בדברי הגאון רבי מתתיהו סולומון שליט"א בספרו מתנת חיים עמוד ק"פ, וז"ל שם: "וגם בנידון דידן צריכים אנו לעמוד ולדון על חידוש זה שנתחדש בעולם שהניגונים והפצתם נעשה כסם המשכר ומאבד את כל הדעת, וממש כמו בשכרות היין נעשה מחיצה בין השכל ושאר כחות הגוף, כי רוב מחברי השירים בזמנינו כל כונתם לעשות חיל ולפתות את שומעיהם למשוך את לבם ולתפוס את מוחם ולמלא כל עולמם בקולות שלהם, ובכל מיני הסתה הם יוצרים כמיהת העם למין הזמר שלהם כדי שישתו הקהל בצמא את שיריהם עד כדי שכרות ממש – שכורה ולא מיין ..... וזה ודאי סכנה גדולה היא לבני תורה אשר צריכים לברוח ממנה כברוח מן האש."

בעל תזמורת חרדי מפורסם, האוחז את עצמו כבעל תזמורת החשובה ביותר בעולם החרדי, אמר את כוונתו בפירוש כשהופיע באסיפה של בעלי תזמורות בבני ברק (בט"ו טבת תשס"ד). אסיפה זו נעשתה ע"י תשע תזמורות כהפגנה נגד הרבנים וראשי ישיבות שביקשו לשמור על כשרות הנגינה, וכה היו דבריו: "אנחנו נתפטר קצת. אנחנו נדבר עם הרבנים. אבל אם הרבנים לא יסכימו לנו, אני מארגן כל ערב מסיבות לבחורים!"

בהזדמנות אחרת אמר אותו בעל תזמורת את כוונתו בפירוש ברדיו קול חי (במוצ"ש א' בתמוז, תשס"ד) וזה לשונו: "לא מעניין אותי בכלל – סליחה שאני אומר את זה על בחורי ישיבה – לא מעניין אותי מה הם

רוצים, כי אני לא חייב לספק להם את מה שרוצים. אני פשוט צריך לדעת מה רוח הזמן. לפי זה אני צריך ללכת."

זו היא הכוונה של המושחתים שבציבור שלנו – להכניס את המודרניות לישיבות ולהמריד את הדור הצעיר כנגד ראשי הישיבות וההורים ע"י מוסיקה שכל תכליתה היא מרידה.

❧ תוצאות מהשפעת הנגינה ❧

נקודה חשובה נוספת שחייבים להזכיר כאן היא ההשפעה הניכרת בשעת הנגינה שבאה מכח המוסיקה. יש בידי רשימה ארוכה שמצאתי בעיתונים משנות ה-50 של מעשים של אלימות והתפרעות בהופעות של זמרי רוק בכל העולם. אין לחשוב שכל זה קרה במקרה ובלא כוונה של הנגנים, כי באמת הם יודעים בדיוק איך לעשות באופן מכוון אוריה של היסטריה בתוך הקהל. כך מעיד בשנת 67 ג'ון פיליפס, מהלהקה האמריקאית "האבות והאמהות" [The Mamas and the Papas]: "אנחנו יודעים איך לעשות כן. וכולם יודעים איך לעשות את זה." הכל תלוי בשליטת הנגנים על המקצבים, בפרט בתופים, וכבר הבאנו לעיל שהמקור של מקצבי הרוק בא מהכושים שהיו משתמשים בהם בוודו הטמא שלהם. כדי להוכיח את דבריו, פיליפס וחבריו עשו מעשה בהופעה בעיר פיניקס – כדי להראות שהם באמת יודעים לעשות את זה – ע"י צירוף של כמה מקצבים הם השפיעו על הקהל להשתולל ולהקים מהומות.

כן עשו הלהקה "האבנים המתגלגלות" [The Rolling Stones] מעשה דומה בשנת 69 בנגינת שיר אחד שגרם לקבוצה של פרחחים להשתולל באלימות נגד כל הקהל והרגו כמה אנשים. הנגנים לא התייחסו לזה ואפילו סרבו להופיע אח"כ בבית המשפט. לאחר מכן אמר ראש הלהקה, מיק ג'אגר: "משהו כזה קורה כל פעם שאני מנגן את השיר הזה."

אולי אנחנו יכולים להגיד שזה לא קורה אצלנו, אבל זה רק מפני כמה סיבות ברורות – 1. כי קהל חרדי, אפילו משולי המחנה מחונן

הרבה יותר מקהל של גוים או חילונים, ויש להם מעצורים למנוע התפרקות כזאת בציבור. 2. המילים של השירים החרדיים הם בניגוד לרוח של המוסיקה הפראית. 3. הנגנים החרדים אינם רוצים שיהיו הפרעות כאלה, כי אז הרבנים יאסרו אותם לגמרי.

אין לחשוב שלא היו מעשים שנגרמו ליחידים ולרבים בהשפעת הנגינה בציבור שלנו. הדבר ניכר יותר בערבי שירה, ששם באים לעשות לילה של כיף ובידור בדוקא, ומתכנסים ביחד כל שולי המחנה של הציבור החרדי, ולפעמים גם בחורים ובחורות ביחד רח"ל. בגוש קטיף היה מעשה בבחורים שפשטו את החולצות וזרקו אותם לעבר התזמורת. כך עושים הגוים תמיד בהופעות כאלה, והרבה יותר מזה מפני השפעת המוסיקה של פריצות.

כדאי להזכיר עוד פעם את דברי החכם היווני אפלטון שהם כל כך נוגעים לדורנו:

"מתוך טיפשות הם רימו את עצמם לחשוב שלא היה טוב או רע במוסיקה – והחליטו על הטוב והרע לפי ההנאה שקיבלו ממנה. ע"י יצירותיהם ודעותיהם הם הדביקו את המון העם לחשוב את עצמם להיות שופטים הגונים ..... ובסוף, התכלית לא היתה עצם המוסיקה, אלא לעשות שם של הפקרות מתוחכמת ורוח של עבריינות."

❧ התורה ברשות המנוולים ❧

היום לדאבוננו, כל עם הארץ מחבר שירים עם מילים מפסוקים או מדברי תורה לפי רצונו, ואין מי שיבחין מה ראוי ומה אינו ראוי. הללו מחברים שירים פראיים עם מוסיקה של חירופים וגידופים, ומתאימים להם מילים של קודש, ואת התבשיל הזה מגישים עבור יהודים חרדים, ואין מי שעומד לגדור את הפרצה הזאת.

בעשרים השנים האחרונות ראינו התדרדרות נוראה במצב השירה החרדית. קמו אינשי דלא מעלי מתוך הציבור שלנו ועושים שירים של חוצפה ופריקת עול, ומחריבים את כלל ישראל עם השירים הללו. ובכל שנה רמת השירים יורדת עוד ועוד, כי אין עליהם שום פיקוח,

והם מכניסים את הטומאה של העולם החילוני לתוך הבתים שלנו. גם מי שאינו מסכים להביא את השירים הללו לתוך ביתו, אינו יכול להימלט מזה כשהולך לחתונות, וגם אינו יכול לשמור את בניו ובנותיו ממהשפעה הרעה הזאת, כי הם שומעים את כל השירים החדשים מהחברים בחדר, בבית ספר, בישיבה ובסמינר.

הורים אחראיים השומרים על ילדיהם לשמוע רק שירים כשרים צריכים לדעת שבאופן כללי כמעט ואין בשירים החדשים דבר שהוא כשר לגמרי, כי הערב רב שבתוכינו מצליחים להכניס קצת מהארס שלהם לתוך הניגונים, דבר שרוב אנשים אינם מרגישים, ואפילו אם מרגישים, חושבים לתומם שזה בטל במיעוטו – אבל יש כלל במשנה שטומאה אינה בטלה ברוב, ומטמאה את כל המחובר אליה. וחשוב לדעת איך עושים את זה.

יש היום מלחינים שהם בני תורה ות"ח שעצם השירים שלהם כשרים, ורוב הציבור סומכים על צדקת המלחינים האלה לנגן ולשיר את שיריהם בשמחות. אבל אותם מלחינים אינם מבינים בנגינה, ונוהגים למסור את שיריהם ל"מומחה" כדי לעבד את השיר כפי רצונו. המעבד מכניס בנגינה מקצבים ותנועות לא צנועות, ומחליט איך להציג את השיר לפני השומעים. אותם מעבדים גם קבעו חוק שלכל שיר צריך הקדמה, וזה נעשה בדרך כלל על ידי המעבד. [דוגמה לזה הוא בשיר "שירו למלך", שהמעבד השפיל את כל השיר ע"י הקדמה זולה מאוד]. בדרך זו מצליח היצר להכניס עוד טומאה לתוך השמחות של יראי ה', ודבר זה שמעתי מהמלחינים עצמם שהדרך שמנגנים ושרים את שיריהם בחתונות הוא לפי הנוסח של המעבד המקולקל כמו שנשמע בהקלטה ולא לזה התכוונו המלחינים כשחיברו את השירים. גם גדולי וצדיקי הדור מעוררים את הבעיה, וחייבים להיזהר מאד מכל המאבדים האלה שמכניסים בידים לתוך הציבור החרדי מוסיקה של פריצות ופריקת עול כי הם אחראים בחורבן המוסיקה היהודית ובקלקול נפשות רבות לא פחות מאלילי הזמר "הגדולים".

פרק ו'

חתונה חרדית – שמחה של מצוה
או הצגה של שירי הוללות וקלות ראש?

בימינו נשתנו החתונות ונהפכו להצגות שירים זולים של אלילי הזמר. הרבה תזמורות מעיזים לעשות כנגד רצון בעלי השמחה, ובפרט בריקודים אחרי ברהמ"ז, שאז הנגנים אינם נשמעים כלל להוראות בעלי השמחה, כי חושבים שחייבים להשתולל ולעשות אוריה של הוללות, ובוחרים לשיר דוקא את השירים שמביאים את הבחורים להשתוללות. הנגנים טוענים שהם חייבים לעשות כך שלא מרצונם על פי דרישת הבחורים, אבל כבר הבאנו לעיל את דברי אחד מבעלי התזמורות שאמר שהוא מכניס את אורית הפראות במזיד ובכח, וכן עושים רוב התזמורות המודרניות, והם מוכנים להלחם בשביל הזכות להמשיך לעשות כן.

מכיון שכך הם העובדות השתדלנו בענין הזה, והצלחנו בס"ד להקים ועד על פי עצת גדולי הדור שליט"א לטפל בנושא של הנגינה בחתונות ולהדריך את הציבור, וכבר זכינו להרבה סייעתא דשמיא, וראשי הישיבות תומכים בזה מאד. אבל עדיין צריכים את השתתפות הציבור בזה, היינו שבזמן שעושים חילול השם, בין בצורת הנגינה ובין בבחירת השירים, חייב כל אחד למחות ולא להתבייש לדרוש להחליף את הניגון ולנגן כמו יהודים. ומצוה גדולה לחזק את בעלי השמחה ולעזור להם לפקח על הנגינה.

בזמן שלא מפקחים על הנגינה יכולים להביא קלקולים גדולים, וכבר שמעו כל הישיבות על מעשה נורא שהיה בחתונה בבני ברק שהבחורים הורידו חלק מהמחיצה והביאו את הבחורות לרקוד בצד של הגברים, בעידוד בעל התזמורת שידע בדיוק איך לנגן בהזדמנות כזאת כדי לעורר את היצר הרע. אין לחשוב שרק בעל תזמורת אחד יודע לעשות כן. כולם יודעים מה להוסיף בנגינה כדי לעורר את היצר, אבל עדיין לא הגיע הזמן שכולם יעשו כן. הם ממתנינים לראות איך

יצליח אותו בן בליעל, וכמה הזמנות יסיפו לו מפני זה, ואז כל התזמורות הפסולות יעשו כן "בשביל פרנסה" כי כך יחייבו אותם הבחורים לעשות, ויהיו אנוסים על פי הדיבור.

יש צורך להזכיר קלקול נוסף שהכניסו לתוך החתונות בשנים האחרונות, וזה אופן הרקידה שרוקדים היום, שלפני זמן לא רב היה כל זה פסול ומופרך אצל כל שומר תורה ומצות, [ומי שיש לו עין וריח של קדושה יכול להתבונן ולהרגיש את הטומאה שבדבר] ורק החופשים היו רוקדים כך. ואילו כיום התירו פרושים את הדבר וכבר לא יודעים דרך אחרת, [בפרט בדור הצעיר ובני הישיבות שהם התרגלו לזה] והנמנע מכך או מונע אחרים מזה נחשב בעיני ההמון מהמתמיהים. הכלל לכל הדברים האלה הוא שצריכים להיזהר מאד מכל דבר חדש שנכנס מבחוץ כדי שלא להפוך את השמחות שלנו למסיבות של הוללות וקלות ראש רח"ל, ואסור לתת לילדים לקבוע איך להתנהג בשמחה של מצוה.

אומרים חז"ל ששחוק וקלות ראש מרגילין את האדם לערוה. לא אמרו שזה גורם מיד להיות פרוץ בעריות, אלא מרגילים את האדם לאט לאט להתקרב לדברים אסורים, ומורידים את המעצורים המוסריים הטבעיים של האדם עד שבסוף יכול להיכשל בעבירות חמורות. המוסיקה "החסידית" המודרנית וכל הסיגנון המודרני של נגינה בנויים על יסודות של שחוק וקלות ראש, והתוצאות של השפעתה ניכרת היטב אצל הגוים והחילונים. כל בר דעת ומבין בחינוך יבין שזו אחת הסיבות שגורמת ריבוי ההתדרדרות היום בין הצעירים החרדים ל"ע, ה' ירחם.

שמחת מועד

זה לשון הגאון הרב שלמה וולבה זצ"ל בספר "עלי שור" חלק א', שער א', פרק י': אם נרצה לדעת, שמחה של תורה מהי – הבה נשאלה את רבנו יהודה הלוי ז"ל. ממנו נלמד, כיצד לשמוח בימי החג:

"כללו של דבר, כי תורתנו נחלקת בין היראה והאהבה והשמחה, תתקרב אל אלקיך בכל אחת מאלה, ואין כניעתך בימי התענית יותר

קרובה אל האלקים משמחתך בימי השבתות והמועדים, כשתהיה שמחתך בכוונה ולב שלם. וכמו שהתחנונים צריכים מחשבה וכוונה, כן השמחה במצותו ובתורתו צריכים מחשבה וכוונה, שתשמח במצוה עצמה מאהבתך המצוה בה, ותכיר, מה שהטיב לך בה, וכאילו אתה בא באכסניתו, קרוא אל שלחנו וטובו, ותודה על זה במצפון ובגלוי. ואם תעבר בך השמחה אל הנגון והרקוד – היא עבודה ודבקה בענין האלקי! (כוזרי ב', נ').

להבין דברים אלה בכל עומק משמעותם – זהו תוכנה של שמחת המועדים. שפתיים ישק רבנו יהודה הלוי בעד דברים נלהבים ונשגבים אלה: היראה בפני פחד הדר גאון אלקינו, אהבת צלם-האלקים אל אביו שבשמים, שמחת המצווה במצות מלכו – זוהי כל התורה כולה! בשמחה באה ההתקרבות לידי ביטוי גלוי. ודאות הלב באמונתו מתגלה בשמחה. הנגון והרקוד – עבודה הם, בחינות של דבקות באלקי ישראל!

כמה רחוק מושג זה של שמחה, רקוד ונגון מהבילוי הפשוט והריק אשר מכנים אותו היום בשם "שמחה"! וכמה עלינו להזהר לבל נתפס בריקנות זאת בימי השמחה, בשמחת-תורה ובשבועות בזמני השמחה במקומות התורה! לו זכינו – אמונה וחזוק היינו שואבים מרקודי בני הישיבה. הרגשה חזקה של קרבת ה' היתה מתעוררת תוך שירה ומחול, שאיפה לרוחניות ולטהרת הלב היתה נוצרת באותה שעה, והיא היתה עומדת לנו בעבודתנו זמן ממושך... כזאת היא צורת "שמחה" במקום תורה!

מה נואלו הנערים המחכים ל"שמחה" כאילו הוא זמן של פורקן ובידור! אש זרה של רומנטיקה חפשית וערטילאות ריקה הם מכניסים להיכל ה', צלילי הריקנות הם מחליפים בשמחה של אמת והדרת קודש! אל "שמחה" יש להתכונן בדיוק כמו אל עבודה גדולה, והיא טעונה כוונה ומחשבה בדיוק כמו תפלה וצום. ע"כ מספר "עלי שור".

שמחה או הוללות

לצערינו הרב יש הרבה אנשים שלא יודעים את ההבדל בין שמחה להוללות. מי שטוען שנגינה פראית ורועשת עושה יותר שמחה אינו יודע מזה היא שמחה. כבר הזכיר הרמב"ם ז"ל את הענין הזה בהלכות יו"ט פרק ו', הלכה כ': "כשאדם אוכל ושותה ושמח ברגל לא ימשך ביין ובשחוק ובקלות ראש ויאמר שכל מי שיוסיף בזה ירבה במצות שמחה. שהשכרות והשחוק הרבה וקלות ראש אינה שמחה אלא הוללות וסכלות ולא נצטוינו על ההוללות והסכלות אלא על השמחה שיש בה עבודת יוצר הכל שנאמר וכו' וא"א לעבוד את השם לא מתוך שחוק ולא מתוך קלות ראש ולא מתוך שכרות".

כל מי שהתחתן לפני חמש עשרה שנים ויותר יכול להעיד שבימים ההם היו שמחים יותר בחתונות, ואפילו אם הנגינה היתה פשוטה ובהגברה נמוכה, בכל זאת היתה שם שמחה גדולה. באותם ימים היה אפשר להשפיע על חילונים לחזור בתשובה מחתונה של בני תורה, מה שאין כן היום, שיתכן שאסור להזמין אותם לחתונות חרדיות מפני חילול השם. ולפי כל מה שכתבנו לעיל מובן שמה שמקלקל את השמחה היא המוסיקה הזולה שחסר בה כל תוכן רוחני, ובמקום להביא את השכינה לשם, מביאים את השטן לרקוד לפני החתן והכלה רח"ל. יש לדעת שזו הסיבה מדוע מגזימים כל כך בהגברת הנגינה היום, כי חייבים למלאות את החסרון ברוחניות עם גשמיות.

ואני מתפלא על הורים ישרים שמסכימים להזמין לחתונת בניהם אלילי נגינה ולפעמים אפילו אלילי זמר ולבזבז כסף רב שאין להם כדי למלאות את בקשת החתן והכלה וחבריהם הטועים. איך יעלה על הדעת שזוג שמתחתנים מתוך הופעה של פריקת עול וחילול השם ונגינה של פריצות יצליחו ביחד? הרי כתב רבינו החפץ חיים זצ"ל בספר אהבת חסד חלק ג' "שבעת שהחתונה מתנהג בדרך פריצות בודאי אין השכינה שורה שם ושעירים ירקדו שם ובודאי אין תכלית זיווג בניהם יעלה יפה ויהיה קטטות ומריבות ביניהם וכן זרעם לא יהיה נכון לפני ה'". ואיך יכולים החתנים לפחד כל כך מחבריהם הטיפשים

שמבקשים מהם לעשות "חתונת דיסקו" ולא לפחד מהקללה הנוראה שכתב הצדיק הגדול הזה? ואין ספק שמי שמתחזק נגד הלחץ של החברים לכבד את ההורים ולעשות קידוש ה' שיזכה להתברך הרבה מן השמים.

"צריכים לעקור את זה לגמרי מהבית!"

"מה שנמצא כעת במדינה הזאת הוא המושג של זמר יוני, ששנים מהמושחתים של הציבור שנזרקו מארץ ישראל, וחזרו לאמריקה עם סחורתם למכור לציבור. אחד מהם עשה רח"ל שיר על עיקר העיקרים של הי"ג עיקרים. והשני לקח דוגמאות מזה לעשות שיר ממצוות מחיית עמלק, ומהפכים אותם לג'אז רח"ל – כפשוטו! ומה נעשה ללבו של אדם כששומע מחיית עמלק כזה? הוא שומע "שתמחה את עמלק" זה "ג'אז"! האם שייך לקבל משהו טוב מזה? או ח"ו ההיפך, שנפקע ממנו כל המושג של מחיית עמלק? או לשמוע "משיח" עם אותו ניגון מטומטם – האם אפשר שיתרוממו ההרגשים מזה? בזה הם ממיתים את הציבור, וצריכים לפרסמם בשמם – לאחד קוראים פריד ולשני קוראים וורדיגר! מי שמכניס אותם לתוך ביתו חייב לדעת מה זה יגרום לתורתו. אלישע בן אבויה, מהד' גדולי החבורה, לא פסק מפומיה זמר יוני, ונשתנה לגמרי, ובסוף יצא לתרבות רעה. צריכים לעקור את זה לגמרי מהבית – לעקור אותו ממש, ולא להניח מקום בבית לליכלוך הזה!"

הגאון הרב ישראל א. ויינטרויב שליט"א

[מתוך שיחה בישיבת לייקווד, ח' חשוון תשנ"ה]

פרק ז

כי דבר ה' בזה

אחרי שהבאנו את כל הדעות שמוסיקת "רוק" ושאר סוגים של מוסיקה מודרנית שעושים השפלים שבגוים בימינו הם רעים ומביאים השפעות רעות, אין ספק שאסור לקחת מילים של קודש ולהשתמש בהם כדי למכור את השירים הזולים שלהם לציבור החרדי, ובפרט שרוב מחברי השירים אין להם שום כוונה לשם שמים בזה, ומשתמשים בפסוקים כדי לרמות את הציבור שזו מוסיקה יהודית. דבר זה כבר נזכר בספר חסידיים [תתרי"ד] שזה רע בעיני ה', וזה לשון הגאון רבי יצחק טוביה וייס שליט"א במכתב הסכמה לספר "ניגון ודעת תורה": "הדברים הנאמרים למעלה הם נכונים מאד שיצאו נגד מה שמרעישים בחתונות וכדומה בניגונים וריקודים שאין בהם טעם יהודי ובפרט שמשתמשים לזה בפסוקים ומאמרי חז"ל הקדושים, והלואי שיצליחו לתקן הדבר."

כידוע, הדבר הוא הפקר גמור כעת, והתורה היא ברשות המנוולים שמרשים לעצמם לבזות דברי תורה, וכל המעזי להכניס עוד דברים חדשים ירודים יותר זוכה לעידוד גדול משדרני רדיו הידועים ומפורסמים במעשיהם המושחתים, ופרסום בכל החנויות ובעיתונים פסולים. ואני שואל – איך אפשר לנו לשתוק ולתת להם רשות להמשיך לבזות דברי תורה??? אם ח"ו היינו רואים משוגע זורק ספרי קודש על הרצפה, האם היה מישהו יושב ושותק? בכל פעם שאיזה אפיקורוס בממשלה מבזה את כתבי הקודש עושים העיתונים החרדים מחאה נמרצת, ואילו בזמן שעושים כן אלה שלובשים כיפה שחורה בראשם לא די שלא מוחים אלא נותנים להם כבוד ופרסום גדול.

החרדים לדבר ה' חייבים למחות למען כבוד התורה ולמען כבוד שמים ולא להסכים שישמיעו ברבים ובשמחות את השירים שנעשו בסיגנון של פריצות ודרך בזיון. יש צורך לעשות רשימה של שירים

שראויים לשמוע בשמחות ע"י ועד של מומחים ומבינים יראי שמים ולא לתת לתזמורות להשתמש בחתונות כבמה לפרסם את כל הלהיטים של הרדיו. נכון שזה יביא התנגדות רבה מציבור המודרנים וחסידי המוסיקה "החסידית" ויטענו שזה ממעט בכיף שלהם, וגם מבטל פרנסתם של כל הזמרים, המעבדים והנגנים שמתפרנסים הרבה מחילול השם שעושים, ולא יסכימו להפסיק את החירופים והגידופים, וודאי שייצקו לפני הרבנים שאנחנו קיצונים ומקפחים את פרנסתם וכו' וכו', אבל אסור לנו לשתוק במקום שיש חילול השם ובזיון התורה.

כבר הביא בעל תזמורת אחד תירוצים כאלה ברדיו קול חי [א' תמוז תשס"ד] וטען שהוא מציל את הבחורים הנחשלים מללכת לדיסקוטקים במה שהוא מנגן להם שירים של חילונים באולמי החתונות ולא השמיע לאזניו מה שהוציא מפיו שהוא מכניס את הדיסקוטק לתוך החתונות, ועם המוסיקה של פריצות שהוא מנגן הוא מקלקל את הצעירים ומרגיל אותם למוסיקה קלוקלת עד שחושבים שכך עושים שמחה יהודית.

אפילו מי שמתבייש למחות בחתונות, מפני שאינו רוצה לבייש את בעלי השמחה בשמחת ההוללות שלהם, מדוע לפחות לא ימחה על חילול השם הגדול שעושים בתוך בית המדרש בהכנסת ספר תורה ושמחת בית השואבה??? האם מותר לנו לתת רשות להשמיע שירים של פריקת עול וקלות ראש בתוך בית המדרש ולפני הס"ת??? אין ספק שהתורה חוגרת שק וצועקת לפני הקב"ה "רבש"ע! עשאוני בניך כגיטרה חשמלית שמנגנים הגוים!" ואי אפשר ללמד זכות כלל על מי שמתיר לעשות בזיון כזה.

וראוי להביא כאן את הנקודות שגבאי בתי הכנסת ומנהלי הישיבות חייבים להיזהר מהם בזמן שמנגנים בתוך בית המדרש:

1. לנגן רק שירים השייכים לכבוד התורה (או כבוד יו"ט).

2. אין להזמין תזמורות של פורקי עול תורה כגון אלה שמנגנים בהופעות אסורות כמו ערבי שירה וכדומה.

3. תכלית הנגינה תהיה לכבוד ה' ית' ולכבוד התורה, ולא לעשות הצגה של נגנים וזמרים שכוונתם היא לעשות שם לעצמם. ויש צורך גדול להזהיר את הנגנים לנגן בכבוד, ולפקח על נגינתם בכל עת.

4. כדי להביא את התכלית הזאת, ראוי לתת אפשרות לכל המשתתפים להשמיע את קולם לכבוד התורה, במקום לשמוע קולו של איזה זמר שמשמיע את קולו לכבוד הקהל. וזה אפשר רק בזמן שלא מגבירים את הנגינה יותר מדי.

וכל מי שמקפיד בכל זה מונע חילול השם ומגרש את היצר הרע מבית המדרש.

הכח של מחאה

מעשה במסיבה בחדר חסידי בבני ברק שהתחילו לשיר "חסידי" חדש. מנהל החדר ראה ששני תלמידים לא השתתפו לשיר את השיר ההוא והכניסו את האצבעות לתוך האוזניים.

שאל המנהל "למה אתם עושים כן?"

השיב אחד האחים: "אצלינו בבית אסור לשיר שירים של ליפא שמעלצר!"

"אם כן" אמר המנהל, "גם בחדר שלנו לא נשיר את השירים שלו!"

פרק ה

אנא עבדא דקודשא בריך הוא

בזמן שמחברים שירים למילים של קודש התכלית צריכה להיות כדי להביא השפעות חיוביות לקרב את השומעים להקב"ה. בשביל תכלית זו מוכרח שהניגון יהיה מתאים למילים כדי להעביר את השפעת המילים לתוך לב השומע. לא רק את עצם הניגון צריך להיות מתאים, אלא גם צורת הנגינה והליווי צריכים להיות מתאימים כדי לתת השפעה חיובית. למשל, כדי לעשות שיר של אמונה בביאת המשיח וכדומה, צריכים ניגון ונגינה עם רגש וכבוד הראוי להביא אנשים להאמין במה שהם שרים או שומעים. וזו היא שירה יהודית מושלמת.

ניקח עוד דוגמה בשיר ידוע לכולנו: השיר "אנא עבדא דקודשא בריך הוא", יש בניגון של השיר הזה הכנעה וכובד ראש שמחזק את השומע להרגיש שהוא עבד להקב"ה. אבל אם מכניסים באותם מילים כמה שינויים קלים כדי להתאים את השיר לסיגנון של שירה המודרנית, ההשפעה היוצאת מהשירה יכולה להיות ההיפך למילים של השיר ח"ו, ויהיה כאילו שרים "אנא לא עבדא דקודשא בריך הוא", רח"ל.

זו היא הסיבה מדוע צריכים מאד מאד להיזהר מהסיגנונות המודרניים של נגינה ושירה כשעוסקים בשירים של קודש, כי התכלית של אותם סוגים של מוסיקה שעושים אומות העולם בימינו היא ההיפך של קדושה. במקום לעשות מוסיקה מכובדת שיש בה תוכן רוחני ורגשי, עושים היום מוסיקה של פריקת עול וקלות ראש שאינה יכולה להביא שום השפעה טובה, אפילו עם המילים הקדושות ביותר.

כמו שיש סוגים של בגדים שהם ביטויים של השקפות העולם המודרני של הפקרות ומרידה, שלא היה עולה על הדעת של יהודים יראי שמים או בני תורה ללבוש אותם, כמו כן יש היום מוסיקה שהיא

גם ביטוי של השקפותיהם המקולקלות של הגוים. ולצערינו הרב, הרבה זמרים, מעבדים ונגנים חרדים לא מבינים את זה, והם הכניסו צורות של מוסיקה שאינן ראויות להיות נשמעות אצל בני תורה, ובין בשוגג או במזיד הם מועלים בקדשי שמים כשמחברים שירים כאלה לפסוקים, ברכות או דברי תורה.

ברור שאף אחד מהם לא שאל דעת תורה בזה, והיוצא מכל זה הוא שההשפעה של הרחוב החילוני מצליחה להיכנס לתוך הבתים ולתוך השמחות של הציבור החרדי ע"י המוסיקה "החסידית" המודרנית שהיא חיקוי של המוסיקה החילונית, רח"ל.

כל בעל נפש צריך לשמור את נפשו ואת נפש בניו ובנותיו מההשפעות השליליות האלה, ולהיזהר שלא להכניס לתוך ביתו הקלטות של שירה בלתי מכובדת, וגם לא להשתתף בשמחות שמנגנים ושרים בצורה של פריקת עול וקלות ראש. וכמו כן חל חיוב גדול על המחנכים והמחנכות לשמור על נפשות תלמידיהם, קטנים וגדולים, וללמד אותם לשיר שירים טהורים שיכולים לקבל מהם יראת שמים ולהרחיק את השירים החרשים הריקים מכל תוכן רוחני. כיון שרוב האנשים אינם יודעים להבחין בין כשר לפסול בנגינה ושירה, צריכים לשאול מי שכן מבין בזה היטב.

ויהי רצון שנזכה לשמוע את שיר ה' בבית המקדש במהרה בימינו,

אמן.

"הדיבור הוא התגלות הדעת, והניגון הוא התגלות הנפש, ומתוכו אתה לומד את מדרגת האדם בכל שעה ושעה. אזהרות החלות על הדיבור חלות גם על הנגינה."

(האדמו"ר מבאבוב, הגה"צ הרב בן ציון הלברשטאם הי"ד)

"אני שומע שיש ענין של "שירה חסידית". איני יודע אם זה כשר או לא, אבל דבר אחד אני משער, שבוודאי אין לה שייכות לחסידות, ואיני יודע אם מתאים לבן ישיבה שתהיה לו הרגשה בזה."

(מחן הגראסיס שך זצ"ל)

"שמעו שמענו שהעולם סרבה יותר מדי במעשה נערות - מאזינים לניגונים, ואיזה ניגונים! אין אנו יודעים סודם של ניגונים. אצל החסידים ידוע איזה ניגון יש לו קיום - שתלוי סי הוא סחבר הניגון. יכול לצמוח מניגון סומאה הנכנסת ללב, לא שומעים דבר חשוב, לא מילים - והדברים משפיעים ביותר. צריך לזהר מאד סמעשה נערות!"

(הגרא"ז גרביץ זצ"ל, ראש ישיבת גייטסהעד)

"הרחוב החילוני הצליח להיכנס אצלנו על ידי המוסיקה."

(הגרסי"ש שכירא זצ"ל)

מה ספריע לגדולי ישראל שהזהירו להתרחק מהסגנונות החדשים של המוסיקה?

סדוע המוסחים מתנגדים כל כך למוסיקה "החסידית" הסודרנית?

הזמרים והמעבדים אומרים שזה רק ענין של טעם. האכנס?

מה אומרים סוסחי אסות העולם על מוסיקת רוק והשפעותיה?

האם יכול להגיע מק משרים?

כל מה שהמעבדים לא רוצים שתדע על "מוסיקת רוק", מקורותיה והשפעתה

המוסיקה שכבשה את הדור הצעיר באמריקה לפני חמשים שנה הגיעה אלינו ונשמעת היום בציבור החרדי. המעבדים והזמרים אומרים שהמילים מכתבי הקודש מקדשים את הניגונים. הרבנים אומרים שהמוסיקה מטמאה את המילים והמחנכים אומרים שהמוסיקה מקלקלת את הדור הצעיר.

בקונטרס זה נביא לידיעת הציבור החרדי את הדעות של מוסחים מאסות העולם ותוצאות של מחקרים רבים שבדקו את השפעת כל סוגי המוסיקה על אנשים, בעלי חיים וצמחים.